

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.11.15.
COM(2011) 752 végleges

2011/0367 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Menekültügyi és Migrációs Alapra, valamint a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT OKAI ÉS CÉLJAI

A belügyi szakpolitikák jelentősége folyamatosan nőtt az elmúlt években. E szakpolitikák képezik a központi részét annak az európai projektnek, amelynek célja olyan belső határok nélküli térség megteremtése, amelybe az uniós polgárok és harmadik országok állampolgárai úgy léphetnek be, mozoghatnak, élhetnek és dolgozhatnak, hozhatnak be új elképzeléseket, tőkét, tudást, illetve úgy tölthetik be a nemzeti munkaerőpiacok réseit, hogy közben biztosak lehetnek abban, hogy jogaikat teljes mértékben tiszteletben tartják és biztonságban vannak. A belügyi szakpolitikák növekvő jelentőségét megerősítette a Stockholmi Program. Ez emellett azon területek egyike, amelyeken a Lisszaboni Szerződés következtében jelentős változások mentek végbe.

2011. június 29-én a Bizottság elfogadta a következő, 2014-2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatát¹ az Európa 2020 stratégia költségvetését. A belügyi szakpolitikák területén a biztonság, a migráció és a külső határok igazgatása tekintetében a Bizottság egyszerűsíteni kívánja a kiadási eszközök struktúráját azáltal, hogy a programok számát kettőre csökkenti: Menekültügyi és Migrációs Alapra és Belső Biztonsági Alapra.

Az uniós költségvetés felülvizsgálatáról szóló közlemény², az intelligens szabályozás programja³ és a hivatkozott következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó közlemény fő célkitűzése az egyszerűsítés. A gyakorlatból úgy tűnik, hogy a jelen programozási időszakban a költségvetési programokat irányító sokféle és töredezett szabályok gyakran szükségtelenül bonyolultak, továbbá nehezen végrehajthatóak és ellenőrizhetőek. Ez súlyos adminisztratív terhet jelent mind a kedvezményezettek, mind a Bizottság és a tagállamok részére, és nem várt módon csökkenti a részvételt, hibás arányokat és késedelmes végrehajtást eredményez. Ez azt jelenti, hogy nem valósulnak meg teljes mértékben az uniós programok lehetséges előnyei.

E rendelet egy négy rendeletből álló csomag része, amelyek a két alap révén együtt hozzák létre az uniós belügyi finanszírozás keretét. E rendelet meghatározza a programozásra, az igazgatásra és az ellenőrzésre, a pénzügyi igazgatásra, a beszámolók jóváhagyására, a programok lezárására, valamint a jelentéstételre és az értékelésre vonatkozó szabályokat. Ennek megfelelően felsorolja a kifizetési mechanizmusokat, míg a két alap célját és hatályát, a forrásokat és a végrehajtás módját a vonatkozó külön rendeletek tartalmazzák. Ez a horizontális eszköz biztosítja a két alap végrehajtásának közös megközelítését, és a kedvezményezettek egységes kezelését a belügy területén igénybe vehető összes uniós támogatás tekintetében.

A négy rendelet ezen átfogó struktúrája nélkülözhetetlen a Szerződésben foglalt kötelezettségek fényében. A 19. (a schengeni vívmányokról szóló) és a 21. (az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló) jegyzőkönyvek szerinti eltérő geometriából

¹ COM(2011)500 végleges.

² COM(2010)700 végleges.

³ COM(2010)543 végleges.

származó eltérő szavazási szabályok miatt jogilag nem lehetséges egy átfogó jogalkotási javaslatot összeállítani a Belső Biztonsági Alap tekintetében, annak ellenére, hogy a kezelendő szakpolitikai célkitűzések összefüggenek. Fontos továbbá, hogy az egyszerűsítés és a figyelembe vétel általános célkitűzésével összhangban a két alap (a Belső Biztonsági Alap és a Menekültügyi és Migrációs Alap) lehetőség szerint azonos kifizetési mechanizmusokat tartalmazzon. A közös előírásokat tartalmazó horizontális rendelet bevezetése végső soron jobban csökkenti az előírások átfogó számát, mintha minden aktusban megismételnék azt.

E rendelet csupán pénzügyi és technikai természetű kötelezettségeket tartalmaz, a szakpolitikai célkitűzések, a támogatható intézkedések, a források elosztása és a beavatkozás célja tekintetében az adott jogalapra (azaz a különös rendeletekre) bízva a meghatározás lehetőségét.

A mechanizmusok célja a belügyi terület uniós finanszírozása elsődleges forrásának biztosítása. Mint olyan, felváltja azon előírások sokaságát, amelyek különböző szintű részletességgel és összetettséggel jelenleg megtalálhatóak a belügyi kiadási eszközök jogalapjaiban: a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program négy eszközét, a Külső Határok Alapot, az Európai Menekültügyi Alapot, a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alapot és az Európai Visszatérési Alapot, valamint a „Biztonság és a szabadságjogok védelme” általános program két külön programját, az ISEC-et (Bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem program) és a CIPS-et (Terrorizmus és egyéb biztonsági vonatkozású veszélyek megelőzése, az azokra való felkészültség és következményeik kezelése program).

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI, HATÁSVIZSGÁLAT

Az értékelésre, mint a szakpolitikák formálásához információkat nyújtó eszközre fektetett fokozott hangsúllyal összhangban e javaslat alapjai az értékelések eredményei, az érintettekkel folytatott konzultáció, valamint a hatásvizsgálat.

A jövőbeli belügyi pénzügyi eszközök előkészítésére irányuló munka 2010-ben kezdődött meg, és 2011-ben folytatódott. Az előkészítő munka részeként 2010 decemberében külső megbízott részvételével megkezdődött egy értékelési/hatásvizsgálati tanulmány elkészítése. A tanulmány 2011 júliusában készült el, és összesítette a létező pénzügyi eszközökkel kapcsolatos elérhető értékelési eredményeket, valamint tartalmazta a hatásvizsgálat keretében megvizsgált problémákat, célkitűzéseket és szakpolitikai lehetőségeket, beleértve azok valószínű hatását is. E tanulmány alapján a Bizottság hatásvizsgálati jelentést készített, amelyről a hatásvizsgálati testület 2011. szeptember 9-én nyilvánított véleményt.

A hatásvizsgálat egyrészt a meglévő belügyi finanszírozási programok célkitűzéseivel és prioritásaival kapcsolatos problémákat azonosított, másrészt pedig a finanszírozás kifizetéséhez kötődő problémákat. Ez utóbbi vonatkozásában a hatásvizsgálat megvizsgálta a megosztott igazgatás, a központosított igazgatás, és a vészhelyzetekre adandó gyors reakció lehetőségét.

- A megosztott igazgatás tekintetében a hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a javasolt megoldás a többéves programozás politikai párbeszédrel. Ez jelentős mértékben csökkentené az adminisztratív munkaterhet a status quo-hoz képest, amely a többéves kereten belüli éves programozást tartja fenn. Bár a többéves

programokra való áttérés nagyobb fokú rugalmasságot nyújtana, nem kezeli a tagállamok és a harmadik országok változó helyzetére adandó válasz belügyi területre jellemző folyamatos szükségességét. A rendszeres politikai párbeszéddel együtt alkalmazott többéves programozás azonban kezeli ezt az igényt is, és sokkal inkább eredményközpontú megközelítéshez vezet.

- A finanszírozás megvalósulásának a központosított igazgatás keretében való fejlesztése tekintetében a status quo elvetésre került, mert nem kínál sem egyszerűsítést, sem az adminisztratív munkateher csökkenését. A kizárólag beszerzési megközelítésre való átállást is elutasították, hiszen teljesen kizárja a szakpolitikai célok által vezérelt fellépések előmozdításának, a transznacionális együttműködés élénkítésének és a civil társadalom támogatásokon keresztüli segítésének lehetőségét. A célzottabb, kevésbé erőforrás-igényes és diverzifikált központosított igazgatáshoz való visszatérés megoldását javasolják, mert várhatóan javítja a legfontosabb érdekelttek közötti kapcsolatot és csökkenti az általános munkaterhet.
- A vészhelyzetre való reagálás mechanizmusa tekintetében a hatásvizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a jelenlegi mechanizmus egyértelműen nem felel meg annak az igénynek, hogy az Unió gyorsan és hatékonyan tudjon reagálni a migráció és a biztonság terén jelentkező válságokra. A javasolt megoldás a migrációval és a biztonsággal kapcsolatos válságok szélesebb körére kiterjesztett, javított mechanizmus.

A hatásvizsgálat figyelembe veszi a belügyi finanszírozás jövőjével kapcsolatban tartott, ebből a célból elvégzett online nyilvános konzultáció eredményeit is. A minden érintett számára elérhető konzultációra 2011. január 5. és március 20. között került sor. Összesen 115 válasz érkezett magánszemélyektől és szervezetektől, köztük 8 tárgyalási állásfoglalás. A valamennyi tagállamból, illetve egyes harmadik országokból származó válaszadók hozzájárultak a konzultációhoz.

2011 áprilisában a „Belügyek uniós finanszírozásának jövője: Friss kitekintés” című konferencia lehetőséget biztosított a kulcsfontosságú érdekelttek (tagállamok, nemzetközi szervezetek, civil társadalmi szervezetek, stb.) találkozására, és arra, hogy eszmét cseréljenek a belügyek uniós finanszírozásának jövőjéről. A konferencia emellett alkalmat teremtett a felmérés és a nyilvános konzultáció eredményeinek megerősítésére.

A belügyek uniós finanszírozásának jövőjét több alkalommal felvetették és megvitatták az intézményi érdekelttekkel, beleértve egy informális ebéd során folytatott vitát a Bel- és Igazságügyi Tanács 2011. január 21-én tartott ülése során, 2011. január 26-án egy informális reggelit az Európai Parlament politikai koordinátoraival, Malmström biztosnak az Európai Parlament SURE bizottsága előtt 2011. március 10-én tartott meghallgatása során, valamint a Belügyi Főigazgatóság főigazgatója és a Parlament állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottsága között 2011. március 17-én tartott eszmecsere. Külön szakvéleményt is bekértek a tagállamok szakértőivel a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság keretében folytatott egyeztetés során.

E konzultációk, konferenciák és szakértői megbeszélések megerősítették, hogy általános a konszenzus a kulcsfontosságú érintettek között abban a tekintetben, hogy tovább kell dolgozni a megvalósítási mechanizmusok fokozottabb egyszerűsítése és a nagyobb fokú rugalmasság érdekében, többek között azért, hogy kezelni lehessen a sürgős helyzeteket. Az érdekelt

azzal a feltétellel támogatták a pénzügyi eszközök számának csökkentését egy két alpból álló struktúra kialakítása érdekében, amennyiben ez ténylegesen egyszerűsítést eredményez. Egyetértettek a továbbá azzal, hogy szükség van egy rugalmas mechanizmusra a sürgős helyzetek kezelésére, amely gyors és hatékony uniós reagálást tesz lehetővé az a migrációs és biztonsági válságok esetében. A megosztott igazgatást a többéves tervezés felé tett lépéssel, és a közös célok uniós szintű meghatározásával általában megfelelő igazgatási módnak tekintették a belügyi kiadások igazgatására, bár a nem kormányzati szervezetek ugyanakkor úgy vélték, hogy a közvetlen igazgatást is folytatni kell. Az érdekeltek támogatták továbbá a belügyi ügynökségek szerepének növelését az együttműködés ösztönzése és a szinergiák javítása érdekében.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A fellépéshez való jog az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (2) bekezdéséből fakad, amely kimondja, hogy „az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul”.

Az egymáshoz elválaszthatatlanul, de nem alárendelten és közvetetten kapcsolódó különböző célkitűzések egyidejű megvalósítása érdekében e rendelet a Szerződés V. címében található több jogalapon áll, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség területén, nevezetesen az EUMSZ 78. cikkének (2) bekezdése, 79. cikkének (2) és (4) bekezdése, 82. cikkének (1) bekezdése, 84. cikke és 87. cikkének (2) bekezdése. E cikkek jelentik az EU fellépésének jogalapját a menekültügy, a bevándorlás, a migrációs áramlások kezelése, a tagállamok területén jogszerűen lakóhellyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni tisztességes bánásmód, az illegális bevándorlás elleni küzdelem, az engedély nélkül tartózkodó személyek eltávolítása és hazatelepítése, az emberkereskedelem, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés, a bűnmegelőzés, a bűnözés, többek között a terrorizmus, a korrupció, a szervezett bűnözés elleni küzdelem, valamint a rendőrségi együttműködés területén.

E cikkek, tekintettel a lefedett területekre, összeegyeztethető jogalapokat jelentenek, figyelemmel az Egyesült Királyság, Írország (és Dánia) helyzetére, lehetővé téve ezáltal a Tanácsban való szavazást. Mivel a rendes jogalkotási eljárás mindegyikre alkalmazandó, a választott jogalapok kombinációja teljes mértékben tiszteletben tartja az Európai Parlament előjogait.

Figyelemmel kell lenni az EUMSZ 80. cikkére is, amely hangsúlyozza, hogy ezen meghatározott politikákra és azok végrehajtására a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is.

A fenti döntéshozatali eljárás fényében az e rendeletben megállapított rendelkezések a Menekültügyi és Migrációs Alapnak, valamint a Belső Biztonsági Alap egy részének, nevezetesen a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés horizontális közös rendelkezéseit fektetik le.

A Belső Biztonsági Alaphoz tartozó belügyi szakpolitikák tekintetében, melyek jogalapja nem összeegyeztethető a fentiekkel, e rendelet a különös rendeletek egyikében, nevezetesen az

EUMSZ 77. cikkének (2) bekezdése értelmében a külső határok és a vízümpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról szóló rendeletben meghatározott különös záradék alapján alkalmazandó, mivel e szakpolitikák a schengeni vívmányok fejlesztését célozzák, amelyek nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra és Írországra.

Következésképpen e rendelet és a különös rendeletek együttes elfogadása esetén e rendelet rendelkezéseit minden belügi finanszírozásra egységesen alkalmazni kell.

Mindent összevéve, a belügi terület olyan terület, ahol az uniós költségvetés mobilizálása nyilvánvaló hozzáadott értéket képvisel.

Az EU fellépése indokolt az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 67. cikkében meghatározott célkitűzések alapján, amely meghatározza a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásának módjait. A pénzügyi segítségnyújtás megosztott igazgatás alkalmazásával való végrehajtása a tagállamokkal partnerségben fontos elemét képezi az uniós belügi finanszírozásnak. A megosztott igazgatás módszere megfelelő a belügi szakpolitikák minden területén, ezért ki kell terjeszteni a belső biztonság területére is, ahol korábban nem alkalmazták. A központosított igazgatást a szakpolitikai célok által vezérelt tevékenységeknek tartják fenn.

A megosztott igazgatás keretében az éves programokról az uniós szinten meghatározott stratégiai kereten belüli előzetes politikai párbeszéd alkalmazásával kiegészülő többéves programozásra való átállás biztosítja azt, hogy az uniós költségvetésből finanszírozott intézkedések megfelelnek az egyes tagállamok elvárásainak, ugyanakkor kezelik az uniós prioritásokat. Ez a javaslat az uniós belügi finanszírozás megfelelő végrehajtásához szükséges programozás, jelentéstétel, pénzügyi igazgatás, ellenőrzések és értékelések általános szabályait határozza meg, de – amennyiben lehetséges – megengedi a tagállamoknak, hogy szabadon válasszák meg e rendelkezések nemzeti szintű végrehajtásának módját. A kiadások támogathatóságát például nemzeti szabályok alapján határozzák meg, a rendeletben szereplő néhány korlátozott számú, közös, egyszerű elv alapján.

Így a beavatkozások a megfelelő szinten történnek, és az Unió nem lépi túl a szükséges szintet. Amint arra a költségvetés felülvizsgálata rámutatott, „az uniós költségvetésből azokat az uniós közjavakat, fellépéseket kell finanszírozni, amelyeket a tagállamok és a régiók önmagukban nem tudnának fedezni, és csak abban az esetben, ha az uniós finanszírozás jobb eredményeket tud biztosítani.”⁴

A rendelettel lefedett különböző szakpolitikai területekre vonatkozó uniós fellépés részletes indokolását a különös rendeletek preambuluma tartalmazza.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

A Bizottság következő többéves keretre irányuló javaslata 3,869 millió EUR összeget tartalmaz a Menekültügyi és Migrációs Alapra, és 4,648 millió EUR összeget (folyó áron) a Belső Biztonsági Alapra.

⁴ „Az uniós költségvetés felülvizsgálata”, COM (2010) 700 végleges.

5. FŐ ELEMEEK

A belügyi szakpolitikák területe uniós finanszírozásának új, általános keretként a rendelet meghatározza a kiadások finanszírozásának általános szabályait, többek között a partnerség, a programozás, a jelentéstétel, a nyomon követés és az értékelés, a tagállamok által létrehozandó intézkedési és ellenőrzési rendszerek, valamint a beszámolók jóváhagyására vonatkozó szabályokat:

- A partnerségre, programozásra, nyomon követésre és értékelésre vonatkozó szabályokat a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program meglévő négy eszközének tapasztalatai alapján alakították ki;
- Az igazgatás és az ellenőrzés rendszereire, a finanszírozási igazgatásra, a beszámolók jóváhagyására, valamint a programokhoz kapcsolódó jelentéstételre és azok lezárására vonatkozó szabályokat a Közös Stratégiai Kerethez tartozó alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat (a továbbiakban: a KSK-alapokról szóló rendelet)⁵ II. része, valamint a közös agrárpolitika finanszírozásáról, igazgatásáról és nyomon követéséről szóló rendeletre vonatkozó javaslat⁶ ösztönözte, miközben szükség szerint biztosítják a meglévő négy alap által használt szabályok folytonosságát.

A rendelet megállapítja a feltételeket annak érdekében, hogy biztosítható legyen

- (1) a sokkal inkább szakpolitikai célok által vezérelt és eredményközpontú finanszírozás, többek között a megerősített stratégia programozás segítségével;
- (2) a megvalósítási mechanizmusok jelenlegi helyzetéhez képest jelentős egyszerűsítése;
- (3) nagyobb fokú rugalmasság a pénzgazdálkodás és a végrehajtás területén a belügyi területre jellemző új, és előre nem látható körülmények kezelésének szükségessége fényében;
- (4) továbbfejlesztett nyomon követési és értékelési keret, az elszámoltathatóság, az átláthatóság és a belügyi terület jövőbeni támogatására való tájékozott reagálás biztosítása érdekében.

5.1. A szakpolitikai célok által vezérelt és eredményközpontú ütemterv

A megosztott igazgatás

- A következő többéves pénzügyi keret indulásakor a belügyek területén átfogó egyszeri párbeszéd indul az egyes tagállamokkal az Alapok tagállamok által felhasználásáról, azaz arról, hogy az adott tagállam milyen módon használja fel az uniós költségvetést a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló

⁵ A Közös Stratégiai Kerethez tartozó Európai Regionális Fejlesztési Alapra, Európai Szociális Alapra, Kohéziós Alapra, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM (2011) 615 végleges)

⁶ A közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és nyomon követéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM (2011) 628/3 végleges)

társág céljainak megvalósításához való hozzájárulás érdekében. Ezeket a párbeszédet a Bizottság kiegészíti a párbeszédet átfogó elvárásairól és keretéről szóló közleménnyel. Ez a közlemény tartalmazni fogja a Bizottság uniós intézkedésekre és azok végrehajtásának keretrendszerére (például a különböző alkalmazandó eljárásokra) vonatkozó elképzeléseit is.

- E politikai párbeszédet eredményét figyelembe véve a Bizottság és a tagállam által meghatározott programok leírják a kiinduló helyzetet és meghatározzák a tagállamok által a szakpolitika területén elérni kívánt általános célokat, valamint azokat a konkrét célokat, amelyeket az uniós finanszírozás segítségével szándékoznak megvalósítani. Ez utóbbi célok tekintetében a nemzeti program meghatározza a főbb fellépések céljait és példáit. Emellett egy hét éves pénzügyi terv tünteti fel az allokált forrásokra vonatkozó kötelezettségvállalások és a források elköltésének módját az elérhető kereteken belül. A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos fellépések esetében ezek az intézkedések nem irányulhatnak kifejezetten fejlesztésre, és a politikai párbeszédnek teljes összhangot kell biztosítania a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső fellépés és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel.
- Bár minden erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy a nemzeti programokat 2014-ben elfogadják, nem kizárt, hogy néhány program csak 2015-ben jön létre. Annak érdekében, hogy ne vesszen el a 2014. évre vonatkozó előirányzat, a Bizottság módosítani fogja a 2014-2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát (COM(2011) 398 2011. 06. 29.) azért, hogy kiterjessze a hivatkozott rendelet 7. cikkét a megosztott igazgatás keretében a Menekültügyi és Migrációs Alap, valamint a Belső Biztonsági Alap keretében végrehajtott programokra.
- A tagállamok évente jelentést tesznek a pénzgazdálkodásról és a programjaik által elért eredményekről.
- A 2017-re tervezett félidős felülvizsgálat keretében újból megvizsgálható lesz a tagállamok helyzete. Ekkor kerül sor a 2018–2020 időszakra vonatkozó új források kiosztására.

A közvetlen és közvetett igazgatás

- A nemzeti programok által elérni kívánt célkitűzéseket „uniós intézkedések” és egy gyors vészhelyzet-reagálási mechanizmus egészíti ki. Az uniós intézkedések támogatásokkal és beszerzésekkel támogatják az uniós szakpolitikák végrehajtását. Ahogyan azt a többéves pénzügyi keret⁷ meghatározta, közéjük tartoznak a harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések is. Ezek az intézkedések nem irányulhatnak kifejezetten fejlesztésre, és adott esetben kiegészítik az EU külső segítségnyújtási eszközein keresztül nyújtott pénzügyi támogatást, amely továbbra is a harmadik országok releváns kapacitásainak kiépítését segítő finanszírozás fő forrása. Ezen támogatás végrehajtása során teljes összhangot kell biztosítani a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső fellépés és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel. A kiegészítő jelleget az európai külügyi szolgálat és a Bizottság releváns szolgálataival való együttműködés fejlesztése biztosítja.

⁷ Lásd az 1. lábjegyzetet.

- A belügyi területen működő uniós ügynökségek (Cepol, Europol, EASO, Frontex és az IT-ügynökség) is végrehajthatnak uniós és gyorssegélyre irányuló intézkedéseket, amennyiben ez uniós érdeket szolgál, a fellépések ad hoc jellegűek, és azok sikeres végrehajtása az érintett ügynökség operatív képességeire és szakértelmére támaszkodik. Ezekre a fellépésekre feladatkörükön belül, jogalapjukkal összhangban és munkaprogramjukat kiegészítve kerül sor, és nem érinti a tervezett általános létszámcsökkentést.
- A Bizottság által kezdeményezett technikai segítségnyújtás támogatja a tagállamokat és a kedvezményezetteket, ösztönzi a kölcsönös tanulást, valamint fejleszti a kommunikációt (szükség esetén a szervezeti kommunikációt is) és az értékelést. Ezek az előirányzatok támogatják a finanszírozott intézkedésekhez kapcsolódó uniós és tagállami ellenőrző intézkedéseket, és működtetik a megosztott igazgatás keretén belül a tagállamok és a Bizottság közötti kommunikációt biztosító IT-rendszert.

5.2. A megvalósítási mechanizmusok egyszerűsítése

A megosztott igazgatás

- Minden tagállamnak alaponként egyetlen nemzeti programot kell létrehoznia, egyesítve ezáltal a különböző szakpolitikai területeket, amelynek eredményeképpen az uniós költségvetés egyetlen integrált migrációs politikát fog támogatni, amely tartalmazza az integrációt, a Menekültügyi és Migrációs Alap tekintetében a menekültügyet és a visszatérést, valamint a Belső Biztonsági Alap tekintetében egy egységes belső biztonsági stratégián keresztül többek között a rendőrségi együttműködést, a határok biztonságát, a határokon átnyúló súlyos bűnözés elleni küzdelmet, az okirat-hamisítást stb.
- Az új keret a meglévő, többéves stratégiát és éves programokat is használó négy alaphoz képest jelentős egyszerűsítést jelent, valamint az adminisztrációs terhek jelentős csökkentését. Az MMA tekintetében legfeljebb 26 program jön létre (Dániát kivéve, ha az Egyesült Királyság és Írország csatlakozik), a BBA tekintetében pedig 27 (minden tagállam). A külső határok, a vízumügy és a rendőrségi együttműködés tekintetében ezen túlmenően a schengeni térséghez társult államok is részt vesznek a BBA-ban.
- Néhány nemzeti program felülvizsgálata várható: a programoknak a célkitűzésekre és a megvalósítandó célokra kell összpontosítani és nem az intézkedések kimerítő felsorolására. Lehetőség szerint, illetve az új, előre nem látható körülmények kivételével az elérendő cél az, hogy tagállamonként és alaponként egyetlen határozat fogadja el a többéves programot, és szükség szerint egyetlen határozat vizsgálja felül a programot a félidős felülvizsgálattal kapcsolatban.
- A KSK-alapokhoz hasonlóan a partnerség elvét vizsgálóbizottság valósítja meg.
- Minden tagállamnak alaponként egyetlen igazgatási és ellenőrzési rendszert kell létrehoznia, de egy rendszer egyszerre is lefedheti a két alapot. A nemzeti intézményi sajátosságok figyelembe vétele érdekében a tagállamok meghatározhatnak olyan felhatalmazott hatóságokat, amelyeknek a felelős hatóságok különös (programozási és végrehajtási) feladatokat adhatnak át.
- A kiadások támogathatóságát nemzeti szabályok alapján határozzák meg, korlátozott számú, egyszerű közös rendelkezések alapján. Ez a megközelítés jelentősen

egyszerűsíti a kedvezményezettek szintjén a projektek igazgatását. Az átalányösszegekhez és az átalányfinanszírozáshoz hasonló egyszerűsített fizetési lehetőségek által a tagállamok teljesítményközpontú igazgatást hozhatnak létre a kedvezményezettek szintjén.

A közvetlen és közvetett igazgatás

- A pénzügyi támogatás az egyes rendeletek releváns rendelkezései értelmében vészhelyzetben hozzáférhető. A mechanizmust a Bizottság kezdeményezheti, a tagállamok, a soros uniós elnökség által képviselt 71. cikk szerinti Biztonsági Bizottság (COSI), vagy más érdekelttek, például nemzetközi szervezetek (az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa, a Nemzetközi Migrációs Szervezet stb.), és az uniós belügyi ügynökségek kezdeményezését követően is.
- Mindent meg kell tenni az elaprózódás megelőzése érdekében azáltal, hogy a forrásokat korlátozott számú uniós célkitűzésre összpontosítják, és hasznosítják a fő érdekelttek tapasztalatait, lehetőség szerint partnerségi és keret-megállapodások alapján.
- Az új IT-rendszerek („az intelligens határok csomag”) fejlesztésének pénzügyi támogatása érdekében a Bizottság számára a központi részek fejlesztését lehetővé tevő meglévő éves pénzügyi döntéshozatal felváltja egy többéves keret.

5.3. Rugalmasság

A megosztott igazgatás

- A félidős felülvizsgálat hatása a tagállamok helyzetétől függ. Azokat a tagállamokat, amelyekben további kockázat áll fenn, vagy amelyeknek további forrásokra van szüksége az uniós különös prioritások végrehajtásához, felhívják a pénzügyi tervükben szereplő összegek felülvizsgálatára, és szükség szerint új elemek programba való beépítésére.
- A pénzügyi rugalmasság része és alapja a költségvetési fegyelemről szóló hatályos intézményközi megállapodásnak és a Bizottság 2014-2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló rendeletre irányuló javaslatának is. A költségvetési rendelet felülvizsgálatára és végrehajtási rendelkezéseire irányuló javaslat is tartalmazza. Ezért azt főként e javaslatok különböző mechanizmusai hajtják végre, figyelemmel arra, hogy a végrehajtás központi eleme a többéves pénzügyi programozás és annak éves felülvizsgálata, az éves költségvetés allokációja és az éves költségvetés végrehajtása.
- Az egyes rendeletek határozzák meg a nemzeti programok, uniós intézkedések és más tevékenységek részére kiosztott összegeket. E rendelet és a különös rendeletek összesített csomagjában azonban előírják, hogy az uniós költségvetés optimális felhasználásának biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok segítségével megváltoztathat bizonyos összegeket.

A közvetlen és közvetett igazgatás

- Az uniós intézkedések, a gyorssegély, és az éves plafontól függően a Bizottság által kezdeményezett technikai segítségnyújtás éves előirányzatait egyetlen „keretösszegként” kezelik, így biztosítják a legnagyobb fokú rugalmasságot annak eldöntése során, hogy a különös szükségletektől függően évről évre hogyan osszák ki a forrásokat.

- Az uniós intézkedéseket igen tágran határozzák meg, biztosítva ezzel a Bizottság számára a jogalkotási és szakpolitika-koordinálási feladatainak ellátásához szükséges minden eszközt.
 - Transznacionális szempontokra összpontosítanak (együtműködés, összehasonlító elemzés, hálózatok), amelyek minden tagállamban összehangolt fellépést követelnek meg, és aktívan támogatják a tagállamok és egyéb szereplők közös és egymást erősítő intézkedéseit, amelyek összhangban vannak az uniós együtműködéssel és kölcsönös tanulást és fejlődést eredményeznek.
 - Lehetővé tesznek olyan nem-transznacionális intézkedéseket is, amelyek ezen területek szakpolitikáinak fejlődése tekintetében különös jelentőséggel bírnak az egész Unió szempontjából.
 - Megvalósíthatnak harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedéseket is.
 - Az egyes rendeletek rendelkeznek az alapok által támogatott minden szakpolitika és célkitűzés végrehajtásáról, továbbá az alapok működésének szakpolitikai vonatkozású szempontjainak finanszírozásáról is. A Belső Biztonsági Alap határokra és vízumügyre vonatkozó része tekintetében ez magában foglalhatja a schengeni értékelési és nyomon követési mechanizmus végrehajtását is.
- Az egyes rendeletek előírják továbbá a civil társadalom és a transznacionális hálózatok fejlesztésének támogatását is (a Menekültügyi és Migrációs Alap tekintetében), valamint a tesztelési és értékelési kutatások támogatását, például a Horizon 2020 program és a gyakorlati alkalmazás között fennálló szakadék áthidalására alkalmas alkalmazott kutatási programokét (a Belső Biztonsági Alap tekintetében).

5.4. Koherens és hatékony jelentéstételi, nyomon követési és értékelési keret

A megosztott igazgatás

- A tagállamok a beszámolók jóváhagyásának gyakorlata keretében évente jelentést tesznek a többéves program végrehajtásáról. A félidős felülvizsgálat folyamatához való hozzájárulásként 2017-ben további tájékoztatást adnak a célkitűzések megvalósítása során elért fejleményekről. Hasonló folyamat zajlik 2019-ben is, amely szükség szerint lehetővé teszi az utolsó finanszírozási év (2020) előtti kiigazításokat.
- A belügyi terület értékelés-alapú kultúrájának fejlesztése érdekében az alapok közös értékelési és nyomon követési keretrendszerrel rendelkeznek majd, az alapok eredményközpontú megközelítését, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség célkitűzéseit megvalósító szakpolitikák sokaságában játszott lényeges szerepét hangsúlyozó, széleskörű szakpolitikai vonatkozású mutatók mellett. Ezek a mutatók az alapok által kifejező hatásra vonatkoznak: a határok biztonsága, a rendőrségi együtműködés és a válságkezelés közös kultúrájának kialakulására; az Unióba irányuló migrációs áramlások hatékony kezelésére; a harmadik országok állampolgárainak igazságos és egyenlő kezelésére; a migráció és a belső biztonság kérdéseinek kezelése során a tagállamok között

tanúsított szolidaritásra és együttműködésre, valamint a migráció és a harmadik országokkal kapcsolatos biztonság közös uniós megközelítésére.

- Az értékelési elvek megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében, valamint tekintettel arra, hogy a tagállamok milyen gyakorlati tapasztalatokkal rendelkeznek a meglévő belügi uniós finanszírozás értékelése tekintetében, a Bizottság és a tagállamok végrehajtási intézkedések révén közösen alakítják ki a közös értékelési és nyomon követési keretrendszert, többek között azáltal, hogy meghatározzák a mintákat és a közös kimeneteli és eredménymutatókat.
- Minden intézkedést a programozási időszak kezdetén határoznak meg, így a tagállamok a közösen kialakított elvek és követelmények alapján határozhatják meg saját jelentéstételi és értékelési rendszereiket.
- Az adminisztratív terhek csökkentése, valamint a jelentéstétel és az értékelés közötti szinergiák biztosítása érdekében az értékelési jelentésekben elvárt tájékoztatás a nemzeti programok tagállamok által készített éves végrehajtási jelentésén alapul, és kiegészíti azt.
- A félidős felülvizsgálatra 2018-ban kerül sor és ez hozzájárul a következő programozási időszak értékeléséhez.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a Menekültügyi és Migrációs Alapra, valamint a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére, 79. cikke (2) bekezdésére, 79. cikke (4) bekezdésére, 82. cikke (1) bekezdésére, 84. cikkére és 87. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁸,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁹,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unió belügyi szakpolitikájának célja a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása: olyan belső határok nélküli térség megteremtése, amelybe az uniós polgárok és harmadik országok állampolgári úgy léphetnek be, mozoghatnak, élhetnek és dolgozhatnak, hogy közben biztosak lehetnek abban, hogy jogaikat teljes mértékben tiszteletben tartják és biztonságban vannak, szem előtt tartva az olyan közös kihívásokat, mint az átfogó uniós bevándorlási politika létrehozása az Unió versenyképességének és társadalmi kohéziójának fokozása érdekében, a Közös Európai Menekültügyi Rendszer létrehozása, valamint a súlyos és szervezett bűncselekmények, az internetes bűncselekmények és a terrorizmus megelőzése és a mindezek veszélyei elleni küzdelem.
- (2) Az ezen terület fejlesztését támogató uniós finanszírozás a szolidaritás és a felelősségmegosztás érzékelhető jeleként a közös kihívásokra adandó válasz elengedhetetlen része.
- (3) A közös keretrendszer biztosítja az érintett szakpolitikák területén e finanszírozás szükséges koherenciáját, egyszerűségét és egységes alkalmazását.

⁸ HL C , , . o.

⁹ HL C , , . o.

- (4) A közös keretrendszer meghatározza a segítségnyújtás elveit, és ezen elvek alkalmazásának biztosítása érdekében meghatározza a tagállamok és a Bizottság feladatait.
- (5) Ez az uniós finanszírozás hatékonyabb és célzottabb, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása az egyes tagállamok által a Bizottsággal való párbeszédet követően felállított stratégiai többéves programozáson alapul.
- (6) A különös rendeletekkel támogatott, harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedéseket az Unió területén kívül végrehajtott, uniós külső segítségnyújtási eszközökkel – beleértve mind a földrajzi, mind pedig a tematikus eszközöket – támogatott egyéb intézkedésekkel szinergiában és azokkal összhangban kell végrehajtani. Ezen intézkedések végrehajtása során különösen a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső fellépés és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel kell biztosítani a teljes összhangot. Ezek az intézkedések nem irányulhatnak kifejezetten fejlesztésre, és adott esetben kiegészítik a külső segítségnyújtási eszközökön keresztül nyújtott pénzügyi segítségnyújtást. Az Unió humanitárius szakpolitikájával is biztosítani kell az összhangot, különösen a gyorssegély végrehajtása során.
- (7) A külső fellépésnek következetesnek, és az EUMSZ 18. cikkének (4) bekezdése értelmében koherensnek kell lennie.
- (8) A többéves programoknak, mint az uniós finanszírozás célkitűzései elérésére szolgáló eszközöknek az előkészítése előtt a tagállamok politikai párbeszédet folytatnak a Bizottsággal, és összehangolt stratégiát dolgoznak ki minden egyes tagállam részére.
- (9) A 2018–2020 közötti időszak megfelelő finanszírozásának biztosítása érdekében sor kerül a stratégiák félidős felülvizsgálatára.
- (10) A nemzeti programoknak a teljes többéves időszakra vonatkozó előkészítése, végrehajtása és ellenőrzése érdekében a tagállamoknak partnerséget kell kialakítani az érintett hatóságokkal és szervezetekkel. A tagállamoknak létre kell hozni azokat a vizsgálóbizottságokat, amelyek figyelemmel kísérik a nemzeti programokat, és segítséget nyújtanak a tagállamoknak a célkitűzések megvalósításának végrehajtása, és az elért fejlemények felülvizsgálatában.
- (11) A nemzeti programok alapján támogatható kiadásokat a nemzeti jog a közös elvek alapján határozza meg. A kiadások támogatásának kezdő és záró időpontjait úgy kell meghatározni, hogy a nemzeti programok számára egységes és egyenlő szabályok álljanak rendelkezésre.
- (12) A technikai segítségnyújtás révén a tagállamok segíthetik a nemzeti programjuk végrehajtását, és segítséget nyújthatnak a kedvezményezetteknek a feladataiknak és az uniós jognak való megfeleléshez.
- (13) A gyorssegély biztosításának megfelelő keretrendszere érdekében e rendelet lehetővé teszi olyan intézkedések támogatását, melyek kiadásai a támogatás iránti kérelem

benyújtása előtt merültek fel, összhangban a kellően indokolt kivételes esetekre hasonló rugalmasságot biztosító költségvetési rendelettel.¹⁰

- (14) Az Európai Unió pénzügyi érdekeit megfelelő intézkedésekkel védelemben kell részesíteni a kiadási ciklusban, többek között a szabálytalanságok megelőzése, felderítése és nyomozása révén, az elveszett, jogosulatlanul kifizetett vagy szabálytalanul felhasznált támogatások visszatérítésével, és adott esetben büntetésekkel.
- (15) A tagállamoknak meg kell hozniuk a megfelelő intézkedéseket az igazgatási és ellenőrzési rendszer szabályos működésének és a végrehajtás minőségének biztosítása érdekében. Ezért meg kell határozni azokat az általános elveket és szükséges feladatokat, amelyeknek a rendszereknek meg kell felelni.
- (16) A nemzeti programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni az igazgatási és ellenőrzési rendszerrel, a szabálytalanságok megelőzésével, felderítésével és nyomozásával, valamint az uniós jog megsértésével kapcsolatos tagállami feladatokat.
- (17) A szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban a tagállamok az igazgatási és ellenőrzési rendszereken keresztül első helyen felelősek a nemzeti programok végrehajtásáért és ellenőrzéséért.
- (18) Csak a tagállamok által akkreditált felelős hatóságok biztosíthatják ésszerűen a kedvezményezettek uniós költségvetésből való támogatását megelőző, szükséges ellenőrzés elvégzését. Ezért kifejezetten meg kell határozni azt, hogy csak az akkreditált felelős hatóságok által eszközölt kiadásokat lehet megtéríteni az uniós költségvetésből.
- (19) Meg kell határozni a Bizottság azon jogköreit és feladatait, amelyek értelmében vizsgálja az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működését, valamint felkérheti a tagállamokat intézkedések meghozatalára.
- (20) Az uniós költségvetési kötelezettségvállalásokat évente végre kell hajtani. Az eredményes programigazgatás biztosítása érdekében meg kell határozni az éves egyenleg, valamint a záróegyenleg kifizetésének közös szabályait.
- (21) A programok indulásakor az előfinanszírozás kifizetése biztosítja azt, hogy a tagállamok a program elfogadása esetén rendelkeznek azokkal az eszközökkel, amelyekkel támogathatják a kedvezményezetteket a program végrehajtása során. Ennek érdekében a rendelkezésekben szerepeltetni kell az eredeti előfinanszírozási összegeket. A program zárásakor teljes mértékben el kell számolni az eredeti előfinanszírozással.
- (22) A költségvetési rendelet hároméves felülvizsgálata¹¹ változtatásokat vezet be a megosztott igazgatás elveiben, amelyeket figyelembe kell venni.

¹⁰ A költségvetési rendelet hároméves felülvizsgálata – A Bizottság javaslata COM(2010)0260

¹¹ A költségvetési rendelet hároméves felülvizsgálata – A Bizottság javaslata COM(2010)0260

- (23) Az uniós költségvetésből bármelyik adott évben társfinanszírozott kiadások elszámoltathatóságának megerősítésére figyelemmel létre kell hozni a beszámolók éves jóváhagyásának megfelelő keretrendszerét. E keretrendszeren belül a felelős hatóságnak a nemzeti program tiszteletben tartása mellett az éves beszámoló kíséretében igazgatási nyilatkozatot, összefoglaló jelentést, valamint egy független ellenőr véleményét és ellenőrzését tartalmazó jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz.
- (24) Az Unió területén belül a beszámolók éves jóváhagyása megbízhatóságaának elősegítése érdekében meg kell határozni a tagállamok által elvégzendő ellenőrzések természetéről és szintjéről szóló közös rendelkezéseket.
- (25) Az uniós forrásokra vonatkozó hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítása érdekében szükség lehet a Bizottság által elvégzendő pénzügyi korrekcióra. A tagállamok jogbiztonsága érdekében fontos meghatározni azon körülményeket, amelyek esetén az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog megsértése a Bizottság által elvégzendő pénzügyi korrekcióhoz vezethet. Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság által a tagállamokkal szemben elvégzett pénzügyi korrekciók az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét szolgálják, azokat olyan esetekre kell korlátozni, amikor az uniós vagy a nemzeti jog megsértése közvetlenül vagy közvetve az intézkedések támogathatóságát, szabályszerűségét, igazgatását vagy ellenőrzését, és az ezzel kapcsolatos kifizetést érinti. Az arányosság biztosítása érdekében fontos, hogy a Bizottság a pénzügyi korrekció összegének meghatározása során figyelembe vegye a jogsértés természetét és súlyát. E tekintetben meg kell határozni a Bizottság által elvégzendő pénzügyi korrekciók feltételeit, valamint a pénzügyi korrekciót elrendelő határozatra vonatkozó eljárást.
- (26) A felelős hatóságok és az uniós költségvetés közötti pénzügyi kapcsolat létrehozása érdekében a Bizottság évente jóváhagyja e hatóságok beszámolóit. A beszámolók jóváhagyásáról szóló határozat a beszámolók teljességére, pontosságára és valódiságára vonatkozó megállapításokat tartalmaz, a kiadások uniós jogszabályokkal való összeegyeztethetőségéről azonban nem szól.
- (27) A Bizottság, mely az az Európai Unióról szóló Szerződés 17. cikke értelmében felelős uniós jog helyes alkalmazásáért, dönt arról, hogy a tagállam által eszközölt kiadás megfelel-e az uniós jognak. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy igazolják a kifizetésre vonatkozó döntéseiket. Annak érdekében, hogy a tagállamok a múltban eszközölt kiadások tekintetében adandójogi és pénzügyi biztosítékokat kapjanak, meg kell határozni azt a leghosszabb időszakot, amelyen belül a Bizottságnak el kell döntenie, hogy milyen pénzügyi következményekkel jár a meg nem felelés.
- (28) A költségvetési fegyelem ösztönzése érdekében meg kell határozni a nemzeti programban szereplő költségvetési kötelezettségvállalás bármely részére vonatkozó, a kötelezettségvállalás visszavonását tartalmazó megállapodásokat, különösen, ha valamely összeget kizárnak a kötelezettségvállalás visszavonásából, főként akkor, ha a végrehajtás késedelmére közigazgatási vagy bírósági jogorvoslat felfüggesztő hatálya vagy vis maior miatt kerül sor.
- (29) A kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó általános szabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében e szabályoknak részletesen tartalmaznia kell azt,

hogyan határozzák meg a visszavonás határidejét, és hogyan számolják ki a vonatkozó összegeket.

- (30) Az uniós finanszírozás eredményeit fontos nyilvánosságra hozni. A polgároknak joguk van megismerni az uniós pénzügyi források elköltésének módját. A felelős hatóságoknak és a kedvezményezetteknek egyaránt feladata a megfelelő tájékoztatás nyilvánossághoz való eljuttatása. Ezen uniós finanszírozás kommunikációs intézkedésekre elkülönített költségvetése támogatja az Európai Unió szakpolitikai prioritásainak szervezeti kommunikációját is annak érdekében, hogy a Bizottság kezdeményezésére indult kommunikációs intézkedések közötti nagyobb fokú és erősebb szinergia a nyilvánosság hatékonyabb tájékoztatását biztosítsa, feltéve, ha e prioritások ezen uniós finanszírozás általános célkitűzéseivel kapcsolódnak.
- (31) Az ezen uniós finanszírozásról szóló tájékoztatás széleskörű elterjesztésének, valamint a lehetséges kedvezményezettek finanszírozási lehetőségekről való tájékoztatásának érdekében e rendelet alapján meg kell határozni az információra és a tájékoztatási intézkedésekre vonatkozó részletes szabályokat, valamint ezen intézkedések meghatározott technikai jellemzőit, és minden tagállamnak létre kell hozni a szükséges tájékoztatást tartalmazó honlapot vagy portált.
- (32) A támogatott intézkedések eredményessége függ az értékelésüktől és az eredményeik terjesztésétől is. Formalizálni kell a tagállamok és a Bizottság erre vonatkozó feladatait, valamint az értékelés megbízhatóságára és a vonatkozó információ minőségére vonatkozó megállapodásokat.
- (33) Ezen rendelet a támogatható kiadások közös elveiről szóló előírásainak módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti jogi aktusok elfogadására. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő egyeztetéseket folytasson, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és szövegezése során biztosítani kell a releváns dokumentumok időben és megfelelő módon történő továbbítását az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.
- (34) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatáskört kell a Bizottságra ruházni. Ezt a jogkört a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹² összhangban kell gyakorolni.
- (35) A vizsgálóbizottsági eljárást a tagállamok közös, különösen a Bizottság tájékoztatására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazó feladatait meghatározó végrehajtási aktusok esetében kell alkalmazni, a tanácsadó bizottsági eljárást pedig tisztán technikai természetük miatt a Bizottság tájékoztatásának modelljeit meghatározó végrehajtási aktusok elfogadására.
- (36) Mivel e rendelet célkitűzését, azaz az általános rendelkezések megállapítását a tagállamok nem tudják hatékonyan megvalósítani és az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló Szerződés 5. cikke szerinti

¹² HL L 55, 2011.2.28., 13. o.

szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanezen cikk szerinti arányosság elvével összhangban e rendelet a célkitűzés megvalósítása során nem megy túl azon, ami szükséges. Az Európai Unióról szóló Szerződéshez és az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és a e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül ezen tagállamok nem vesznek részt e rendelet elfogadásában és az nem kötelező, illetve nem alkalmazható rájuk. [VAGY] [Az Európai Unióról szóló Szerződéshez és az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság és Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek a meghozatalában és alkalmazásában.]

- (37) Az Európai Unióról szóló Szerződéshez és az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező, és nem alkalmazandó;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet megállapítja a különös rendeletek végrehajtásának általános szabályait az alábbiak tekintetében:

- a) a kiadások finanszírozása;
- b) partnerség, programozás, jelentéstétel, nyomon követés és értékelés;
- c) a tagállamok által létrehozandó igazgatási és ellenőrzési rendszerek;
- d) a beszámolók jóváhagyása.

2. cikk

Meghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „különös rendeletek”
 - a Menekültügyi és Migrációs Alap 2014-2020 időszakra vonatkozó létrehozásáról szóló/2012/EU rendelet;

- a Belső Biztonsági Alap részét képező, a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról szóló .../2012/EU rendelet; és
 - minden olyan rendelet, amely hozzájárul e rendelet alkalmazásához.
- b) „programozás” a különös rendeletek célkitűzéseinek elérése érdekében létrehozott uniós és tagállami közös intézkedés többéves alapon való végrehajtására szolgáló, különböző szintű szervezési, döntéshozatali és finanszírozási folyamat;
- c) „intézkedés” az érintett nemzeti program felelős hatósága által kiválasztott vagy annak feladataihoz tartozó, a különös rendeletek általános és különös célkitűzéseinek megvalósításában részt vevő projekt vagy projektcsoport;
- d) „uniós intézkedés” a különös rendeletekben meghatározott transznacionális intézkedés vagy uniós szempontból különös jelentőséggel bíró intézkedés;
- e) „projekt” az uniós támogatás kedvezményezettje által egy intézkedés egészének vagy egy részének végrehajtása érdekében felvonultatott egyedi, gyakorlati eszközök;
- f) „gyorssegély” a különös rendeletekben meghatározott vészhelyzet kezelésére szolgáló projekt vagy projektcsoport;
- g) „kedvezményezett” egy projekt keretében uniós támogatásban részesülő köz- vagy magántestület, nemzetközi szervezet, vagy a Vörös Kereszt Nemzetközi Bizottsága (ICRC), a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége.

II. FEJEZET

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ELVEI

3. cikk

Általános elvek

- (1) A különös rendeletek által biztosított támogatás nemzeti programokon, uniós intézkedéseken és gyorssegélyen keresztül kiegészíti az uniós célkitűzések megvalósítását szolgáló nemzeti, regionális és helyi beavatkozásokat.
- (2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy a különös rendeletek értelmében és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban áll az Európai Unió tevékenységeivel, szakpolitikáival és prioritásaival, és kiegészíti az Európai Unió egyéb eszközeit.
- (3) A különös rendeletek által nyújtott támogatást a Bizottság és a tagállamok szoros együttműködés keretében valósítják meg.

- (4) Feladataikkal összhangban, a harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések során a Bizottság és a tagállamok az Európai Külügyi Szolgálattal együtt biztosítják e rendelet és a különös rendeletek közötti együttműködést, valamint az együttműködést egyéb uniós szakpolitikákkal és eszközökkel, beleértve az Unió külső fellépése keretében megvalósulókat is.
- (5) A Bizottság és a tagállamok a költségvetési rendelet 26. cikkével összhangban alkalmazzák a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét.
- (6) A Bizottság és a tagállamok biztosítják a különös rendeletek értelmében nyújtott támogatás eredményességét, különösen nyomon követés, jelentéstétel és értékelés útján.
- (7) A Bizottság és a tagállamok úgy látják el e rendelettel és a különös rendeletekkel kapcsolatos feladataikat, hogy csökkenjen a kedvezményezettekre háruló adminisztratív teher.

4. cikk

Az uniós és a nemzeti jognak való megfelelés

A különös rendeletek által finanszírozott intézkedéseknek meg kell felelniük az alkalmazandó uniós és nemzeti jognak.

5. cikk

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme

- (1) A Bizottság megfelelő intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a különös rendeletek értelmében finanszírozott intézkedések végrehajtása során érvényesüljön az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme azáltal, hogy megelőző intézkedéseket alkalmaz a csalás, a korrupció és más illegális tevékenységekkel szemben, hatékony ellenőrzést végez, szabálytalanságok felfedezése esetén visszafizeteti a jogosulatlanul kifizetett összegeket, és szükség szerint hatékony, arányos és visszatartó hatású büntetést alkalmaz.
- (2) A tagállamok megelőzik, felkutadják és kijavítják a szabálytalanságokat, és az esetleges késedelmi kamattal együtt visszafizetetik a jogosulatlanul kifizetett összegeket. Jelentést tesznek erről a Bizottságnak, és tájékoztatják a Bizottságot a közigazgatási és bírósági eljárások haladásáról.
- (3) Amennyiben a kedvezményezettnek jogosulatlanul kifizetett összegeket nem lehet visszafizetni, és ez a tagállam hibájának vagy gondatlanságának eredménye, a tagállam felel az érintett összeg uniós általános költségvetésbe való megtérítéséért.
- (4) A tagállamok eredményes, az intézkedések hasznát és arányosságát tekintetbe véve visszatartó erővel rendelkező védelmet nyújtanak a csalások ellen, különösen a magas kockázattal érintett területek tekintetében.

- (5) A Bizottság a tagállamok 4. bekezdésben meghatározott feladatai tekintetében az 54. cikk szerinti eljárással összhangban felhatalmazással rendelkezik felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (6) A Bizottság vagy képviselői és a Számvevőszék ellenőrzési hatáskörrel rendelkezik minden uniós finanszírozásban részesülő támogatási kedvezményezett, társvállalkozó és alvállalkozó tekintetében, ennek keretében vizsgálhatják az iratokat, vagy helyszíni ellenőrzést végezhetnek.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) a 2185/96/EK, EURATOM rendelet szerinti eljárásokkal összhangban helyszíni ellenőrzést és nyomozást tarthat az ilyen finanszírozással közvetlenül vagy közvetve érintett gazdasági szereplőknél annak megállapítása érdekében, hogy az uniós finanszírozást érintő támogatási megállapodással, támogatásról szóló határozattal vagy szerződéssel összefüggésben elkövettek-e az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő csalást, korrupciót vagy más illegális tevékenységet.

Az első és második albekezdés sérelme nélkül a harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodások, valamint az e rendelet és a különös rendeletek végrehajtásából eredő támogatási megállapodások, támogatásról szóló határozatok és szerződések kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot a hasonló ellenőrzések, helyszíni ellenőrzések és nyomozások lefolytatására.

6. cikk

Programozás

A különös rendeletek célkitűzéseit a 2014-2020 közötti többéves programozási időszak keretében, a 15. cikk szerinti félidős felülvizsgálatnak megfelelően kell megvalósítani.

III. FEJEZET

AZ UNIÓS INTÉZKEDÉSEK PÉNZÜGYI KERETE, GYORSSEGÉLY ÉS TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

7. cikk

A végrehajtás kerete

- (1) A Bizottság az uniós költségvetés éves előirányzatai keretében megállapítja az uniós intézkedésekre, a gyorssegélyre és a Bizottság által kezdeményezhető technikai segítségnyújtásra rendelkezésre álló teljes összeget.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az uniós intézkedésekre és a gyorssegélyre vonatkozó munkaprogramot. Ezt a végrehajtási jogi aktust az 55. cikk

(3) bekezdésében hivatkozott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (3) A Bizottság a források megfelelő időben való rendelkezésre állása érdekében külön munkaprogramot fogadhat el a gyorssegélyre.
- (4) Az uniós intézkedések, a gyorssegély és a Bizottság által kezdeményezhető technikai segítségnyújtás végrehajtható
 - közvetlenül a Bizottság vagy végrehajtó ügynökségek által;
 - közvetetten a költségvetési rendelet 57. cikkével összhangban a tagállamoktól eltérő szervek és személyek által.

8. cikk

Gyorssegély

- (1) A különös rendeletekben meghatározott vészhelyzetre adandó válasz érdekében a Bizottság dönthet gyorssegély nyújtásáról.
- (2) A rendelkezésre álló források keretein belül a gyorssegély elérheti a támogatható kiadások 100%-át.
- (3) A különös rendeletekben meghatározott célkitűzésekkel és intézkedésekkel összhangban magában foglalhat tagállamokban és harmadik országokban nyújtott segítséget.
- (4) Amennyiben az intézkedés végrehajtása érdekében szükséges, a gyorssegéllyel olyan kiadások is támogathatók, amelyek a támogatás iránti kérelem vagy a segítségnyújtás iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően merültek fel.

9. cikk

A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos uniós intézkedések és gyorssegély

- (1) A Bizottság dönthet úgy, hogy a különös rendeletekben meghatározott célkitűzésekkel és intézkedésekkel összhangban harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos uniós intézkedéseket és gyorssegélyt finanszíroz.
- (2) Amennyiben a hasonló intézkedéseket közvetlenül hajtják végre, a következő testületek nyújthatnak be kérelmet:
 - a) tagállamok;
 - b) harmadik országok;
 - c) harmadik országok és az Unió vagy a tagállamok által létrehozott közös testületek;

- d) nemzetközi szervezetek, többek között regionális szervezetek, ENSZ testületek, főosztályok és missziók, nemzetközi pénzügyi intézmények és fejlesztési bankok és nemzetközi joghatóság alá tartozó intézmények, amennyiben hozzájárulnak a különös rendelet(ek) célkitűzéseinek megvalósításához;
- e) a Vörös Kereszt Nemzetközi Bizottsága (ICRC), a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége;
- f) az Unióban és a schengeni vívmányok végrehajtásával, alkalmazásával és fejlesztésével érintett országokban létrehozott és bejegyzett nem-kormányzati szervezetek.

10. cikk

Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

- (1) A Bizottság kezdeményezésére vagy nevében a különös rendeletek segíthetik az e rendelet és a különös rendeletek végrehajtásához szükséges előkészítő, nyomon követési, adminisztratív és technikai segítségnyújtási, értékelési és ellenőrzési intézkedéseket.
- (2) Ezen intézkedések között szerepelhet többek között:
 - a) segítségnyújtás a projektek előkészítéséhez és értékeléséhez;
 - b) e rendelethez és a különös rendeletekhez kapcsolódó hatékony igazgatáshoz szükséges intézményi erősítés és igazgatási kapacitásbővítés támogatása;
 - c) az e rendelettel és a különös rendeletekkel kapcsolatos elemzésekhez, igazgatáshoz, nyomon követéshez, információcseréhez és végrehajtáshoz kapcsolódó intézkedések, valamint az ellenőrzési rendszerekhez és a technikai és adminisztratív segítségnyújtáshoz kapcsolódó intézkedések;
 - d) értékelések, szakértői jelentések, statisztikák és tanulmányok, a különös rendeletek működésére vonatkozó általános természetűeket is beleértve;
 - e) az információ terjesztéséhez, a hálózatépítés támogatásához, a kommunikációs tevékenységek végzéséhez, a figyelemfelkeltéshez és a harmadik országokkal is folytatott együttműködés és tapasztalatcsere ösztönzéséhez kapcsolódó intézkedések. E rendelet kommunikációs intézkedésekre elkülönített forrásai hozzájárulnak az Európai Unió szakpolitikai prioritásainak szervezeti kommunikációjához is annak érdekében, hogy a végrehajtott kommunikációs intézkedések közötti nagyobb fokú és erősebb szinergia a nyilvánosság hatékonyabb tájékoztatását biztosítsa, feltéve, ha e prioritások megfelelnek e rendelet és a különös rendeletek általános célkitűzéseinek;
 - f) az igazgatás, a nyomon követés, az ellenőrzés és az értékelés számítógépes rendszereinek összeállítása, működtetése és összekapcsolása;

- g) az értékelés és nyomon követés közös keretének, valamint a mutatók rendszerének kialakítása, adott esetben a nemzeti mutatók figyelembe vételével;
 - h) az értékelési módszerek fejlesztésére irányuló intézkedések és az értékelési gyakorlatokról szóló információk cseréje;
 - i) konferenciák, szemináriumok, munkaértekezletek, valamint az e rendelet és a különös rendeletek végrehajtásával összefüggésben a kijelölt hatóságok és a kedvezményezettek részére tartott egyéb közös tájékoztatási és oktatási intézkedések;
 - j) ellenőrzéshez kapcsolódó intézkedések.
- (3) Az intézkedések érinthetnek korábbi és jövőbeli pénzügyi kereteket.

IV. FEJEZET

NEMZETI PROGRAMOK

1. SZAKASZ

A PROGRAMOZÁSI ÉS VÉGREHAJTÁSI KERET

11. cikk

Szubszidiaritás és arányos támogatás

- (1) A tagállam intézményi, jogi és pénzügyi keretével összhangban és az e rendeletnek és a különös rendeleteknek való megfelelésre figyelemmel a tagállamok és az általuk kijelölt hatóságok („kijelölt hatóságok”) felelősek a programok végrehajtásáért és céljaik e rendelet és a különös rendeletek alapján való megfelelő szintű megvalósításáért.
- (2) A különös rendeletek alapján nyújtott támogatás végrehajtására és felhasználására irányuló intézkedések, és különösen a jelentéstételhez, az értékeléshez, az igazgatáshoz és az ellenőrzéshez szükséges pénzügyi és igazgatási források figyelembe veszik az arányosság elvét, a kiosztott támogatás szintjére tekintettel.

12. cikk

Partnerség

- (1) Nemzeti szabályozásával és gyakorlatával összhangban valamennyi tagállam partnerséget alakít ki az érintett hatóságokkal és testületekkel a nemzeti programok kialakítása és végrehajtása érdekében.

- (2) E hatóságok és testületek többek között az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb közhatóságok, adott esetben a civil társadalmat képviselő nemzetközi szervezetek és testületek, például nem-kormányzati szervezetek vagy szociális partnerek.
- (3) A partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi hatáskörökkel teljes összhangban kell megvalósítani.
- (4) A partnereket be kell vonni a nemzeti programok előkészítésébe, végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe.
- (5) A nemzeti programok végrehajtásának segítése érdekében valamennyi tagállam vizsgálóbizottságot hoz létre.
- (6) A Bizottság tanácsadói minőségben részt vehet a vizsgálóbizottság munkájában.

13. cikk

Politikai párbeszéd

- (1) A programozási időszak kezdetén a Bizottság és a tagállamok az érintett tagállamok kiinduló helyzetére és a különös rendeletek célkitűzéseire figyelemmel politikai párbeszédet folytatnak a nemzeti elvárásokról és az uniós költségvetés által az elvárások teljesüléséhez nyújtható hozzájárulásról. A politikai párbeszéd eredménye közös jegyzőkönyv, vagy levélváltás, amely meghatározza az érintett tagállam különös szükségleteit és prioritásait, és a nemzeti programok előkészítésének keretét szolgál.

A harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések esetében ezen intézkedések nem irányulhatnak kifejezetten fejlesztésre és a politikai párbeszédnek teljes összhangot kell biztosítania a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső fellépés és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel.

- (2) A politikai párbeszéd eredményére figyelemmel a 39. cikk szerinti kifizetési kérelem vizsgálatával és a 49. cikk szerinti végrehajtási jelentéssel összefüggésben az érintett tagállam és a Bizottság felülvizsgálja a nemzeti program végrehajtásában elért előrelépést.

14. cikk

A nemzeti programok előkészítése és elfogadása

- (1) A 13. cikk (1) bekezdése szerinti politikai párbeszéd eredményei alapján, a különös rendeletekkel összhangban valamennyi tagállam elkészíti a nemzeti programra irányuló javaslatát.
- (2) Valamennyi nemzeti programra irányuló javaslat a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszak pénzügyi éveire vonatkozik és a következő elemeket tartalmazza:
 - a) a tagállam kiinduló helyzetének leírása;

- b) a tagállami elvárások elemzése, és a program időszakában az ezen elvárások teljesülését célzó nemzeti célkitűzések;
 - c) az uniós költségvetés támogatásával megvalósítandó célkitűzéseket meghatározó megfelelő stratégia, az eléérésükre irányuló célok, indikatív ütemterv, valamint néhány példa az ezen célkitűzések megvalósítására szánt intézkedésekre;
 - d) a különös rendeletekkel létrehozott eszközök és egyéb uniós és nemzeti eszközök közötti együttműködést biztosító mechanizmus;
 - e) az alkalmazandó nyomon követési és ellenőrzési keretről szóló tájékoztatás, és a tagállam kiinduló helyzetével kapcsolatban kitűzött célok végrehajtása során elért előrehaladás mérésére szolgáló mutatók;
 - f) az uniós költségvetésből származó támogatás eredményes és hatékony végrehajtását biztosító rendelkezések, beleértve a technikai segítségnyújtás tervezett alkalmazását és a 12. cikk szerinti partnerség elvének végrehajtásához választott megközelítést;
 - g) az időszak egyes költségvetési éveire lebontott pénzügyi terv tervezete;
 - h) a nemzeti program nyilvánosságra hozatalának mechanizmusa és módszerei;
 - i) a nemzeti program végrehajtási előírásai, a kijelölt hatóságok megjelölésével.
- (3) Valamennyi tagállam a 13. cikk (1) bekezdésében hivatkozott politikai párbeszéd lezárását követő három hónapon belül a Bizottság elé terjeszti a nemzeti programra irányuló javaslatát.
- (4) A nemzeti programokat a Bizottság által elfogadott minta alapján kell előkészíteni. E végrehajtási jogi aktust az 55. cikk (2) bekezdésében hivatkozott tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (5) A nemzeti programra irányuló javaslat elfogadását megelőzően a Bizottság megvizsgálja:
- a) a javaslat, valamint a különös rendeletek és a 13. cikk (1) bekezdésében hivatkozott politikai párbeszéd eredményei közötti összhangot;
 - b) a javasolt stratégia fényében a nemzeti programra irányuló javaslatban tervezett célkitűzések, célok, mutatók, ütemterv és intézkedési példák relevanciáját;
 - c) a tervezett intézkedések fényében a (2) bekezdés i) pontja szerinti végrehajtási rendelkezések relevanciáját;
 - d) a programjavaslat uniós jognak való megfelelését;
 - e) az egyéb uniós alapok, beleértve az Európai Szociális Alap által nyújtott támogatásokhoz képest kiegészítő jelleget;

- f) a különös rendeletek bármelyikének értelmében adott esetben harmadik országokban végrehajtott vagy azokkal kapcsolatos intézkedések célkitűzéseinek és példáinak összhangját a szóban forgó országra vagy régióra irányuló uniós külső fellépés és külpolitika elveivel és alapvető célkitűzéseivel.
- (6) A Bizottság a nemzeti programra irányuló javaslat benyújtásától számított három hónapon belül észrevételeket tesz. Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a nemzeti programra irányuló javaslat nem áll összhangban a különös rendeletek célkitűzéseivel, a stratégia fényében nem elegendő, vagy nem felel meg az uniós jognak, felhívja az érintett tagállamot a szükséges információk rendelkezésre bocsátására, és adott esetben a nemzeti programra irányuló javaslat felülvizsgálatára. A tagállam a Bizottság rendelkezésére bocsátja a szükséges további információkat és adott esetben felülvizsgálja a nemzeti programra irányuló javaslatot.
- (7) Amennyiben a Bizottság minden észrevételét kellően figyelembe vették, a Bizottság a hivatalos tagállami benyújtást követő hat hónapon belül végrehajtási aktus útján elfogadja az adott nemzeti programot.
- (8) A Bizottság vagy az érintett tagállam kezdeményezésére, új vagy előre nem látható körülmények esetén felül lehet vizsgálni az elfogadott nemzeti programot, és szükség esetén ki kell igazítani a programozási időszak fennmaradó része tekintetében.

15. cikk

Féldős felülvizsgálat

- (1) 2017-ben a Bizottság és valamennyi tagállam felülvizsgálja a helyzetet, az uniós szakpolitikákban és az érintett tagállamokban végbement fejlődés fényében.
- (2) E felülvizsgálatot követően valamennyi tagállam kiigazíthatja a nemzeti programját. A különös rendeletekkel összhangban további allokációkban részesült tagállamok nemzeti programját ki kell igazítani.
- (3) A 14. cikk szerinti, a nemzeti programok előkészítéséről és elfogadásáról szóló rendelkezéseket mutatis mutandis alkalmazni kell a kiigazított nemzeti programok előkészítésére és elfogadására is.
- (4) A Bizottság végrehajtási aktusok útján elosztja a tagállamok között a féldős felülvizsgálat keretében a különös rendeletek alapján rendelkezésre álló forrásokat. A féldős felülvizsgálat elkészültét követően a Bizottság benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére a féldős felülvizsgálatról az e rendelet és a különös rendeletek előírásaival összhangban készült jelentést.

16. cikk

A finanszírozás struktúrája

- (1) A nemzeti programok alapján nyújtott pénzügyi hozzájárulás formája támogatás.

- (2) A nemzeti programok által támogatott intézkedéseket köz- és magánforrások társfinanszírozzák, közhasznúak és az uniós költségvetés egyéb forrásaiból nem támogathatóak.
- (3) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás nem haladhatja meg a projekt teljes támogatható kiadásainak 75 %-át.
- (4) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás a különös rendeletekben meghatározott különös intézkedések vagy stratégiai prioritások esetén elérheti a 90 %-ot.
- (5) Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás kellően indokolt esetekben is elérheti a 90 %-ot, különösen ha a projektek más módon nem végrehajthatók és a nemzeti program célja más módon nem érhető el.

17. cikk

A támogathóság általános elvei

- (1) A támogatható kiadásokat nemzeti rendelkezések alapján kell meghatározni, kivéve, ha e rendelet vagy a különös rendeletek különös rendelkezéseket állapítanak meg.
- (2) A különös rendeletek értelmében a kiadás támogatható, ha:
 - a) a különös rendeletek hatálya és célkitűzései alá tartozik;
 - b) az érintett projekthez tartozó intézkedések végrehajtásához szükséges;
 - c) ésszerű és megfelel a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének, különösen az ár-érték arány és a költséghatékonyság tekintetében.
- (3) A különös rendeletek értelmében a kiadás támogatható, ha
 - 2014. január 1. és 2022. december 31. között merült fel és került sor a kedvezményezett általi kifizetésére; és
 - 2014. január 1. és 2023. június 30. között ténylegesen ki is fizette az akkreditált felelős hatóság.
- (4) A kedvezményezett által a felelős hatóságnak benyújtandó kifizetési kérelemben szereplő kiadásokat számlákkal vagy számlákkal megegyező bizonyító erejű számviteli bizonylatokkal kell igazolni, kivéve a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti támogatási formákat. Ilyen támogatás esetén a (3) bekezdéstől eltérően a kifizetési kérelem összege megegyezik a felelős hatóság által a kedvezményezettnek visszatérített költséggel.
- (5) A projekt elfogadásának időpontjában figyelmen kívül hagyott, a projekt végrehajtása során keletkezett nettó jövedelmet le kell vonni a projekt kedvezményezett által benyújtandó végső kifizetési kérelemben szereplő támogatható kiadásából.

Támogatható kiadások

1. A támogatható kiadásokat az alábbi módon lehet visszatéríteni:
 - a) a már felmerült és kifizetett támogatható kiadások adott esetben értékcsökkent visszatérítése;
 - b) egységre vetített költségskála;
 - c) átalányösszegek;
 - d) a kiadások egy vagy több meghatározott kategóriájában százalékos alapon meghatározott átalányfinanszírozás.
2. Az (1) bekezdésben szereplő lehetőségek egymás mellett is alkalmazhatóak, ha mindegyik különböző kiadási kategóriákat takar, vagy ha egy intézkedés részét vagy további részeit alkotó különböző projekteknél alkalmazzák azokat.
3. Amikor valamely projekt végrehajtására kizárólag munkálatok, áruk és szolgáltatások beszerzésével kerül sor, csak az (1) bekezdés a) pontja alkalmazható.
4. Az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában szereplő összegeket előre meg kell határozni az alábbi módszerek valamelyikével:
 - a) igazságos, méltányos és vizsgálható számítási módszer, melynek alapja:
 - i. statisztikai adatok vagy egyéb objektív információ; vagy
 - ii. egyéni kedvezményezettek ellenőrzött korábbi adata, vagy a szokásos költség-elszámolási gyakorlataik alkalmazása;
 - b) az uniós szakpolitikákban hasonló fajtájú intézkedéseknél/projekteknél és kedvezményezetteknek alkalmazott módszerek és a megfelelő egységre vetített költségskálák, átalányösszegek és átalányok;
 - c) a tagállamok által teljes mértékben a hasonló fajtájú intézkedésekhez/projektekhöz és kedvezményezettekhez létrehozott támogatási rendszereknél alkalmazott módszerek és a megfelelő egységre vetített költségskálák, átalányösszegek és átalányok;
5. Az egyes projekt/intézkedés támogatásának feltételeit tartalmazó dokumentum meghatározza az intézkedések költségeinek megállapításához alkalmazott módszert, és a támogatás kifizetésének feltételeit.
6. Amennyiben a projekt végrehajtása közvetett költségekkel jár, azt átalányszámítással kell meghatározni az alábbi módszerek valamelyikével:
 - a) a tagállamok által teljes mértékben a hasonló fajtájú intézkedésekhez/projektekhöz és kedvezményezettekhez létrehozott támogatási rendszereknél alkalmazott módszereken és a megfelelő egységre vetített

költségskálakon alapuló átalány esetén a támogatható közvetlen költségek legfeljebb 20 %-os átalánya;

- b) a támogatható közvetlen munkaerő-költségek legfeljebb 15 %-os átalánya; vagy
 - c) az uniós szakpolitikákban hasonló fajtájú intézkedéseknél/projekteknel és kedvezményezetteknel alkalmazott módszereken és a megfelelő egységre vetített költségskálakon alapuló támogatható közvetlen költségek átalánya.
7. Azon támogatások esetében, amelyeknél az uniós költségvetési támogatás nem haladja meg az 50 000 EUR-t, átalányösszeget vagy egységre vetített költségskálát kell alkalmazni.
8. A (4) bekezdés szerinti átalányfinanszírozást, egységre vetített költségskálát és átalányösszegeket projektenkénti megközelítéssel kell kiszámolni, tekintettel a 100 000 EUR-t meg nem haladó uniós költségvetési támogatások felelős hatóság által előzetesen elkészített költségtervezetére.
9. Az értékcsökkenés az alábbi feltételek fennállása esetén támogatható:
- a) a nemzeti program támogatásról szóló rendelkezései értelmében a kiadás támogatható;
 - b) a kiadás összegét olyan számlákkal megegyező bizonyító erejű támogató bizonylatokkal igazolják, amelyeknél a visszatérítés az (1) bekezdés a) pontja szerinti formában történt;
 - c) a kiadások kizárólag a projekt támogatásának időszakára vonatkoznak;
 - d) az uniós költségvetés származó segítség nem járult hozzá a az értékcsökkenett javak beszerzéséhez.

19. cikk

El nem számolható költségek

A különös rendeletek alapján az uniós költségvetésből biztosított hozzájáruláshoz nem lehet elszámolni az alábbi költségeket:

- (a) hitelkamat;
- (b) beépítetlen földterület vásárlása;
- (c) beépített földterület vásárlása, amennyiben a földterület a projekt végrehajtásához szükséges, az érintett projekt teljes támogatható kiadásainak 10 %-át meghaladó összeg tekintetében;
- (d) hozzáadottérték-adó. A HÉA összege mindazonáltal támogatható, amennyiben a nemzeti HÉA-jogszabályok alapján nem visszaigényelhető, és a kedvezményezett a befizetés során nem a 2006/112/EK irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első

mondata szerinti nem adóalany, feltéve, ha az ilyen HÉA összege nem az infrastrukturális rendelkezésekkel kapcsolatban merült fel.

20. cikk

Technikai segítségnyújtás a tagállamok kezdeményezésére

1. A tagállamok kezdeményezésére minden nemzeti program esetében a különös rendeletek segíthetik az előkészítési, igazgatási, nyomon követési, értékelési, tájékoztatási és kommunikációs tevékenységeket, a hálózatépítést, az ellenőrzést, valamint e rendelet és a különös rendeletek végrehajtására irányuló igazgatási kapacitás megerősítését célzó intézkedéseket.
2. Az intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban
 - a) intézkedések vagy projektek előkészítéséhez, kiválasztásához, elfogadásához, igazgatásához és nyomon követéséhez kapcsolódó kiadás;
 - b) intézkedések vagy projektek ellenőrzéséhez és helyszíni ellenőrzéséhez kapcsolódó kiadás;
 - c) intézkedések vagy projektek értékeléséhez kapcsolódó kiadás;
 - d) intézkedések vagy projektek tájékoztatásához, terjesztéséhez és átláthatóságához kapcsolódó kiadás;
 - e) e rendelet és a különös rendeletek igazgatását, nyomon követést és értékelését szolgáló informatikai rendszerek beszerzése, üzembe helyezése és működtetése;
 - f) az intézkedések végrehajtásához kapcsolódó monitoring-bizottságok és albizottságok üléseinek kiadásai; ez a kiadás tartalmazhatja az e bizottságok szakértőinek és egyéb résztvevőinek költségeit, beleértve a harmadik országokból érkező résztvevőket, amennyiben jelenlétük nélkülözhetetlen az intézkedések és projektek végrehajtásához;
 - g) e rendelet és a különös rendeletek végrehajtására szolgáló igazgatási kapacitás megerősítéséhez kapcsolódó kiadás.
3. A tagállamok az előirányzatokkal segíthetik a kedvezményezettekre háruló adminisztratív teher csökkentését szolgáló intézkedéseket, beleértve az elektronikus adatszerező rendszereket, és a tagállamok hatóságainak és a kedvezményezetteknek az igazgatási kapacitásának megerősítésére, valamint a különös rendeletek által nyújtott segítség felhasználására szolgáló intézkedéseket.
4. Az intézkedések az előző és a következő pénzügyi kereteket is érinthetik.

2. SZAKASZ

IGAZGATÁS ÉS ELLENŐRZÉS

21. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános elvei

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek az alábbiakról rendelkeznek:

- (a) az igazgatásban és ellenőrzésben érintett szervezetek feladatainak leírása, valamint a feladatok elosztása az egyes szervezeteken belül;
- (b) a feladatoknak ezen szervezeteken belüli és e szervezetek közötti elkülönítése elvének való megfelelés;
- (c) a bejelentett kiadások helyállóságát és szabályszerűségét szavatoló eljárások;
- (d) az ellenőrzést, a pénzügyi és indikátorokra vonatkozó adatok tárolását és továbbítását, a nyomon követést és a jelentéstételt szolgáló informatikai rendszer;
- (e) jelentési és nyomon követési rendszerek olyan esetben, amikor a felelős hatóság egy másik szervezetet bíz meg a feladatok elvégzésével;
- (f) az igazgatási és ellenőrzési rendszerek működésének ellenőrzésére vonatkozó megállapodások;
- (g) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;
- (h) a szabálytalanságok, többek között a csalás megelőzése, felfedezése és korrekciója, és a jogosulatlanul átutalt összegek kamatokkal együtt történő visszafizettetése.

22. cikk

A tagállamok feladatai

1. A tagállamok teljesítik az igazgatási, ellenőrzési kötelezettségeiket, valamint a költségvetési rendeletben és e rendeletben meghatározott megosztott igazgatásról szóló rendelkezésekből fakadó feladataikat. A megosztott igazgatás elvével összhangban a tagállamok felelősek a nemzeti programjuk igazgatásáért és ellenőrzéséért.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti programjukra vonatkozó igazgatási és ellenőrzési rendszerek e rendelet rendelkezéseivel összhangban jönnek létre, és eredményesen működnek.
3. A tagállamok megfelelő forrásokat különítenek el minden szervezet számára a funkcióik programozási időszakban való ellátásához.

4. A tagállamok e rendelettel összhangban meghatározzák a projektek kiválasztására és végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket és eljárásokat.
5. A tagállam és a Bizottság közötti hivatalos információcsere a Bizottság által létrehozott elektronikus adatcserélő rendszeren keresztül valósul meg.

23. cikk

A kijelölt hatóságok

1. Valamennyi nemzeti program számára a tagállam kijelöli a következőket:
 - a) a költségvetési rendelet 56. cikke szerint meghatározott akkreditáló hatóság;
 - b) akkreditált felelős hatóság: a tagállam által kijelölt olyan közszférababeli szervezet, amely kizárólag felelős a nemzeti program megfelelő igazgatásáért és ellenőrzéséért, és lefolytatja a Bizottsággal való kommunikációt;
 - c) ellenőrzési hatóság: olyan nemzeti hatóság vagy szervezet, amely funkcionálisan független a felelős hatóságtól és az akkreditáló hatóságtól, és amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működését igazolja;
 - d) adott esetben, felhatalmazott hatóság: olyan köz- vagy magánszférabeli szervezet, amely a felelős hatóság nevében meghatározott feladatokat végez e hatóság számára.
2. Valamennyi tagállam meghatározza az (1) bekezdésben említett hatóságokkal való kapcsolatára, valamint azok a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

24. cikk

A felelős hatóság akkreditálása

1. A költségvetési rendelet 56. cikkének (3) bekezdésével összhangban az e rendelet szerint a kiadások igazgatásáért és ellenőrzéséért felelős valamennyi felelős hatóságot miniszteri szintű akkreditáló hatóság nevezi ki hivatalos határozattal.
2. Az akkreditációt a belső környezet, az ellenőrzési tevékenységek, információ és kommunikáció, és nyomon követés e rendeletben vagy e rendelet alapján meghatározott akkreditációs feltételeinek eleget tevő szervezet kapja meg.
3. Az akkreditáció azon független vizsgáló szervezet véleményén alapul, amely megvizsgálja a felelős hatóság akkreditációs feltételeknek való megfelelését. A független vizsgáló szervezet munkáját a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési standardokkal összhangban végzi.
4. Az akkreditáló hatóság felügyeli a felelős hatóságot, és hivatalos határozat útján visszavonja az akkreditációt, ha már nem teljesül egy vagy több akkreditációs feltétel, kivéve, ha a felelős hatóság az akkreditáló hatóság által a probléma súlyának megfelelően meghatározott határidőn belül megteszi a szükséges helyreállító

intézkedéseket. Az akkreditáló szervezet haladéktalanul értesíti a Bizottságot az akkreditált felelős hatóság részére meghatározott próbaidőszak elrendeléséről és a visszavonást elrendelő határozatról.

5. E rendszer megfelelő működése érdekében az 54. cikk szerinti eljárás értelmében a Bizottság felhatalmazással rendelkezik olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyek az alábbiakra vonatkoznak:
- a) a belső környezet, az ellenőrzési tevékenységek, információ és kommunikáció, és nyomon követés tekintetében a felelős hatóság által teljesítendő minimális akkreditációs feltételek, valamint az akkreditáció biztosítására és visszavonására irányuló eljárás szabályai;
 - b) a felelős hatóság felügyeletének és az akkreditáció felülvizsgálatának szabályai;
 - c) a felelős hatóság állami beavatkozással kapcsolatos feladatai, valamint az igazgatási és ellenőrzési feladatok tartalma.

25. cikk

A felelős hatóságok által végrehajtott ellenőrzések általános elvei

1. A felelős hatóságok a megfelelő mértékű bizonyosság megszerzése érdekében elvégzik a kedvezményezettek összes kifizetési kérelmek rendszerszerű igazgatási ellenőrzését, amely kiegészül a kedvezményezettek végső kifizetési kérelméhez kapcsolódó, az éves beszámolóikban szerepeltetett kiadások helyszíni ellenőrzésével.
2. A helyszíni ellenőrzések tekintetében a felelős hatóság a kedvezményezettek teljes köréből vesz ellenőrzési mintát; ez adott esetben egy véletlenszerű és egy kockázatalapú részt foglalt magában annak érdekében, hogy a hibaarány reprezentatív legyen és elérjen egy minimális megbízhatósági szintet úgy, hogy közben a leg súlyosabb hibákra koncentráljon.
3. A felelős hatóság ellenőrzési jelentést készít minden helyszíni ellenőrzésről.
4. Amennyiben a feltárt problémák rendszerszerűnek tűnnek és ezért veszélyt jelenthetnek más projektekre, a felelős hatóság további vizsgálatokat végez a problémák mértékének meghatározása és annak eldöntése érdekében, hogy a hibaarány meghaladja-e a lényegességi küszöböt, beleértve szükség esetén a további ellenőrzéseket. A felelős hatóság meghozza a szükséges megelőző és korrekciós intézkedéseket, és a 39. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti összefoglaló jelentésben értesíti a Bizottságot.
5. A Bizottság végrehajtási aktusok útján elfogadja az e rendelet egységes alkalmazásához szükséges rendelkezéseket. E rendelkezések különösen az alábbiakra vonatkoznak:
 - a) a tagállamok által végrehajtott közigazgatási és helyszíni ellenőrzés szabályai, tekintettel az e rendelet és a különös rendeletek alkalmazásából eredő

kötelezettségekre, kötelezettségvállalásokra és jogosultságokra vonatkozó rendelkezések tiszteletben tartására;

- b) a hatékony kockázatkezeléshez szükséges helyszíni ellenőrzés minimális szintjének szabályai, valamint az ezen ellenőrzések tagállami kiterjesztésének, vagy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működése és a hibaarány elfogadható szintje esetén csökkentésének feltételei;
- c) az ellenőrzések és utólagos vizsgálatok, valamint ezek eredményei jelentésének szabályai és módszerei.

E végrehajtási aktusokat az 55. cikk (3) bekezdésében hivatkozott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

26. cikk

A kedvezményezettek számára történő kifizetés

A felelős hatóságok biztosítják, hogy a kedvezményezettek az uniós támogatás teljes összegét a lehető leghamarabb és teljes egészében megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal megegyező hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.

27. cikk

Az ellenőrzési hatóság feladatai

1. Az ellenőrzési hatóság biztosítja, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek vizsgálata céljából ellenőrzésekre kerüljön sor, az éves beszámolókból szereplő kiadások megfelelő mintája tekintetében.

Az 54. cikk szerinti eljárás értelmében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az ellenőrzési hatóság jogállásáról és az ellenőrzések feltételeiről.

2. Amennyiben az ellenőrzéseket az ellenőrzési hatóságtól eltérő szervezet végzi, az ellenőrzési hatóság biztosítja, hogy e szervezetek rendelkezzenek a szükséges funkcionális függetlenséggel.
3. Az ellenőrzési hatóság biztosítja, hogy az ellenőrzési tevékenység során figyelembe vegyék a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési standardokat.

28. cikk

Az ellenőrzési hatóságokkal folytatott együttműködés

1. A Bizottság és az ellenőrzési hatóságok ellenőrzési terveik és módszereik összehangolása érdekében együttműködnek, és haladéktalanul kicserélik az igazgatási és ellenőrzési rendszereken végzett ellenőrzéseik eredményeit.

2. A Bizottság és az ellenőrzési hatóságok az éves ellenőrzési jelentés és vélemény vizsgálata, valamint az igazgatási és ellenőrzési rendszerek javításával kapcsolatos kérdésekre vonatkozó véleménycsere céljából rendszeresen, eltérő megállapodásuk hiányában évente legalább egy alkalommal találkoznak.

29. cikk

A Bizottság által végrehajtott ellenőrzések

1. A Bizottság annak megállapítása során, hogy a tagállam létrehozta az e rendeletnek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket, és e rendszerek eredményesen működnek a nemzeti program végrehajtása során, a rendelkezésére álló információkra támaszkodik, beleértve az akkreditálási eljárást, az éves igazgatási nyilatkozatokat, az éves ellenőrzési jelentéseket, az éves ellenőrzési véleményeket, az éves végrehajtási jelentéseket és a nemzeti és uniós szervek által végzett ellenőrzéseket.
2. A Bizottság tisztviselői vagy a Bizottság meghatalmazott képviselői megfelelő előzetes értesítést követően helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek, ez nem érinti tagállamok ellenőrzési jogait. Ezekben az ellenőrzésekben a tagállam tisztviselői vagy meghatalmazott képviselői is részt vehetnek.
3. Az ellenőrzés különösen az alábbiakra terjedhet ki:
 - a) a nemzeti programban vagy annak keretében meglévő igazgatási és ellenőrzési rendszerek eredményes működésének vizsgálata;
 - b) a közigazgatási gyakorlatok uniós rendelkezéseknek való megfelelése;
 - c) a kért támogatási dokumentumok rendelkezésre állása és azoknak a nemzeti program keretében támogatott intézkedéssel való összhangja;
 - d) az intézkedések végrehajtásának és ellenőrzésének feltételei;
 - e) az intézkedések és/vagy a nemzeti programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának értékelése.
4. A Bizottság helyszíni ellenőrzések végzésére feljogosított tisztviselői vagy meghatalmazott képviselői az adathordozó fajtájára tekintet nélkül betekinhetnek a kiadásokkal vagy az igazgatási és ellenőrzési rendszerekkel kapcsolatos nyilvántartásokba, dokumentumokba és meta-adatokba. A tagállamok az ilyen nyilvántartásokról, dokumentumokról és meta-adatokról kérelemre másolatot biztosítanak a Bizottság számára.

E bekezdésben szereplő ellenőrzési hatáskör nem érinti azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek egyedi intézkedéseket a nemzeti jogszabályokban külön meghatározott személyek számára tartanak fenn. A Bizottság tisztviselői és meghatalmazott képviselői nem vesznek részt többek között olyan házkutatásokban vagy személyek hivatalos kihallgatásában, amelyek az érintett tagállam nemzeti jogszabályainak keretében zajlanak. Az így szerzett információkhoz azonban hozzáférnek.

5. A Bizottság kezdeményezésére és a tagállam egyetértése mellett az adott tagállam hatáskörrel rendelkező szervezetei további ellenőrzéseket végezhetnek és nyomozást folytathatnak e rendelet hatálya alá tartozó intézkedésekkel kapcsolatban. Ezekben az ellenőrzésekben a Bizottság tisztviselői és meghatalmazott képviselői is részt vehetnek.

Az ellenőrzések javítása érdekében a Bizottság az érintett tagállammal egyetértésben felkérheti az adott tagállam hatóságait arra, hogy vegyenek részt bizonyos ellenőrzéseken vagy nyomozásokban.

6. A Bizottság előírhatja a tagállam számára, hogy az alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban hajtsa végre az igazgatási és ellenőrzési rendszerek eredményes működésének, vagy a költségek helytállóságának biztosításához szükséges intézkedéseket.

3. SZAKASZ

PÉNZÜGYI IGAZGATÁS

30. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

1. Valamennyi nemzeti program tekintetében az Unió költségvetési kötelezettségvállalásait a 2014. január 1. és 2020. december 31. közötti időszak során éves alapon hajtják végre.
2. Az egyes nemzeti programok elfogadásáról szóló bizottsági határozat tartalmazza a költségvetési rendelet 81. cikkének (2) bekezdése szerinti finanszírozási döntést, valamint az érintett tagállam értesítését követően a hivatkozott rendelet szerinti jogi kötelezettségvállalást.
3. Valamennyi nemzeti program esetében az első részletre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásra a nemzeti program Bizottság általi elfogadását követően kerül sor.
4. A további részletekre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásokat a Bizottság minden év május 1-jét megelőzően teszi meg az e cikk (2) bekezdésében hivatkozott határozat alapján, kivéve a költségvetési rendelet 13. cikkének alkalmazását igénylő eseteket.

31. cikk

A kifizetések általános szabályai

1. Az uniós költségvetésből származó hozzájárulás kifizetését a Bizottság a költségvetési előirányzatokkal összhangban és a rendelkezésre álló forrásokra figyelemmel teljesíti. Minden kifizetést az érintett legkorábbi, nyitott költségvetési kötelezettségvállalás terhére kell teljesíteni.

2. A kifizetés történhet eredeti előfinanszírozás, évesegyenleg-kifizetés vagy végsőegyenleg-kifizetés formájában. A kifizetés a tagállam által kijelölt szervezet részére történik.
3. Alkalmazni kell a költségvetési rendelet 87. cikkét.

32. cikk

Az eredeti előfinanszírozás és az éves egyenlegek halmozódása

1. Az eredeti előfinanszírozás és az éves egyenleg kifizetéseinek összege nem lépheti túl az uniós költségvetés nemzeti programhoz való hozzájárulásának 95 %-át.
2. E felső határérték elérését követően a tagállamok továbbra is továbbítják a Bizottságnak az átutalási kérelmeket.

33. cikk

Eredeti előfinanszírozási megállapodások

1. A nemzeti program elfogadásáról szóló bizottsági határozatot követően a Bizottság átutalja a teljes programozási időszakra vonatkozó, eredeti előfinanszírozási összeget. Ez az uniós költségvetés érintett nemzeti programhoz való hozzájárulásának 4 %-a. Az összeg a rendelkezésre álló költségvetés függvényében két részletre osztható.
2. A 2015-ben vagy később elfogadott nemzeti program esetében a részleteket az elfogadás évében kell kifizetni.
3. Az előfinanszírozás kizárólag a nemzeti programokat végrehajtó kedvezményezettek esetében alkalmazható. Ennek érdekében késedelem nélkül elérhetővé kell tenni a felelős hatóság számára.
4. Az előfinanszírozásként kifizetett teljes összeget vissza kell téríteni a Bizottság részére, amennyiben az eredeti előfinanszírozás első részletének a Bizottság általi átutalásától számított huszonnégy hónapon belül nem érkezik a 39. cikk szerinti kifizetési kérelem.
5. Az előfinanszírozásból keletkező kamatot az érintett nemzeti program számára kell elkönyvelni, és le kell vonni a végső kifizetési kérelemben feltüntetett közkiadások összegéből.
6. Az előfinanszírozásként átutalt összeget legkésőbb a nemzeti program lezárásakor a 36. cikkel összhangban teljesen ki kell vezetni a Bizottság számláiból.

34. cikk

A pénzügyi év meghatározása

E rendelet alkalmazásában a pénzügyi év az „n-1” év október 16-ával kezdődő, és az „n” év október 15-ével végződő időszak vonatkozásában a felelős hatóság által elkönyvelt kifizetett kiadásokat és beszédett költségeket foglalja magában.

35. cikk

Az éves egyenleg kifizetése

1. A rendelkezésre álló forrásokra is figyelemmel a Bizottság a hatályos pénzügyi terv, a nemzeti program adott pénzügyi évre vonatkozó éves beszámolókk és az arra vonatkozó jóváhagyási határozat alapján átutalja az éves egyenleget.
2. Az éves egyenleg tartalmazza a felelős hatóság által a pénzügyi évben teljesített azon kifizetéseket, amelyek tekintetében teljesülnek a 25. cikk szerinti ellenőrzési feltételek.
3. Az éves egyenleget a 39. cikk (1) bekezdésében és a 49. cikkben hivatkozott információk és dokumentumok Bizottság általi elfogadását, és az utolsó éves beszámoló jóváhagyását követő hat hónapon belül ki kell fizetni.

36. cikk

A program zárása

1. A tagállamok legkésőbb 2023. december 31-ig benyújtják az alábbi dokumentumokat:
 - a) a 39. cikk (1) bekezdéssel összhangban az utolsó éves beszámolóra vonatkozó információk;
 - b) a végsőegyenleg-kifizetési kérelem; és
 - c) a 49. cikk (1) bekezdésében hivatkozott, a nemzeti programról szóló záró végrehajtási jelentés.
2. A felelős hatóság által 2022. október 16. és 2023. június 30. között végrehajtott kifizetéseket az utolsó év számlái között kell feltüntetni.
3. Az (1) bekezdésben szereplő dokumentumok beérkezését követően a rendelkezésre álló forrásokra is figyelemmel a Bizottság az érvényes pénzügyi terv, az utolsó éves beszámoló és az arra vonatkozó jóváhagyási határozat alapján átutalja a záró egyenleget.
4. A záróegyenleg átutalására az utolsó pénzügyi évre vonatkozó beszámoló jóváhagyásának időpontját követő három hónapon belül, vagy a záró végrehajtási jelentés elfogadását követő egy hónapon belül kerül sor, a két időpont közül a későbbi figyelembe vételével. Az egyenleg átutalását követően kötelezettségvállalással terhelt összegek tekintetében a 47. cikk sérelme nélkül a Bizottság hat hónapon belül visszavonja a kötelezettségvállalást.

A fizetési időszak megszakítása

1. A fizetési kérelmet követő fizetési időszakot a költségvetési rendelet értelmében a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő legfeljebb kilenc hónapra megszakíthatja az alábbi feltételek legalább egyikének fennállása esetén:
 - a) valamely nemzeti vagy uniós ellenőrzési szervezet tájékoztatása következtében az igazgatási és ellenőrzési rendszerek működésének súlyos hiányosságaira utaló bizonyítékok vannak;
 - b) a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek további vizsgálatokat kell elvégeznie, miután olyan információ jutott a tudomására, amely szerint valamely igazolt költségnyilatkozatban szereplő költség súlyos pénzügyi következményekkel járó szabálytalansághoz kapcsolódik;
 - c) nem nyújtották be a 39. cikk (1) bekezdése szerinti dokumentumokat vagy azok egyikét.
2. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő a megszakítást az (1) bekezdésben hivatkozott elemekkel érintett fizetési kérelemhez tartozó kifizetésekre korlátozhatja. A felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselőnek haladéktalanul tájékoztatni kell a tagállamot és a felelős hatóságot a kifizetés megszakításának okairól és fel kell szólítania azokat a helyzet rendezésére. A szükséges intézkedések meghozatalát követően a felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő véget vet a megszakításnak.

37a. cikk

A kifizetések felfüggesztése

1. A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az éves egyenleget, amennyiben:
 - a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság tapasztalható, amely érinti a kifizetések igazolására vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nézve nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy
 - b) egy igazolt kiadási kimutatás szereplő költség olyan súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik, amelyet nem korrigáltak; vagy
 - c) egy tagállam súlyosan megsértette a 22. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében fennálló kötelezettségeit.
2. A Bizottság akkor határozhat az éves egyenleg részben vagy egészben történő felfüggesztéséről, miután lehetőséget adott a tagállamnak arra, hogy az két hónapon belül megtegye észrevételeit.
3. A Bizottság akkor szünteti meg részben vagy egészben az éves egyenleg felfüggesztését, amikor a tagállam meghozta a felfüggesztés megszüntetését lehetővé tevő, szükséges intézkedéseket. Amennyiben a tagállam nem teszi meg a szükséges

intézkedéseket, a Bizottság olyan határozatot hozhat, hogy a 42. cikkel összhangban, részben vagy egészben megszünteti az operatív programhoz nyújtott közösségi hozzájárulást.

38. cikk

Az EUR használata

1. A tagállamok által benyújtott programokban megállapított összegeket, a kiadási előirányzatokat, a kiadási kimutatásokat, a kifizetési kérelmeket, az éves beszámolókat, valamint az éves és záró végrehajtási jelentésben említett kiadásokat euróban kell megadni.
2. Azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót fizetőeszközként, a nemzeti pénznemben felmerült kiadások összegét átszámítják euróra. Az említett összeget a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett nemzeti program felelős hatósága a költséget elkönyvelte. Ezt az árfolyamot a Bizottság minden hónapban elektronikus úton közzéteszi.
3. Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, a (2) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan kiadásra, amelyet a felelős hatóság a nemzeti pénznem és az EUR közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

4. SZAKASZ

A BESZÁMOLÓK JÓVÁHAGYÁSA ÉS PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

39. cikk

Az információk benyújtása

1. A költségvetési rendelet 56. cikkével összhangban a pénzügyi évet követő év február 1-jéig valamennyi tagállam benyújtja a Bizottság részére az alábbi információkat és dokumentumokat:
 - a) a felelős hatóság éves beszámolója;
 - b) az éves beszámoló teljességét, pontosságát és valódiságát, a belső ellenőrzési rendszerek megfelelő működését, valamint az elvégzett tranzakciók jogszerűségét és szabályosságát, és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének tiszteletben tartását igazoló igazgatási megbízhatósági nyilatkozat;
 - c) a rendelkezésre álló elvégzett ellenőrzéseket tartalmazó összefoglaló jelentés, beleértve a rendszerszintű és visszatérő gyengeségek elemzését, valamint az elvégzett vagy tervezett korrekciós intézkedéseket;
 - d) az ellenőrzési hatóságnak az igazgatási megbízhatósági nyilatkozat minden elemét érintő ellenőrzési véleménye, a véleményben szereplő pénzügyi év

tekintetében végzett ellenőrzések megállapításait tartalmazó ellenőrzési jelentéssel együtt.

2. A Bizottság kérésére a tagállam további információt ad. Amennyiben a tagállam a kért információt nem adja meg Bizottságnak a Bizottság által meghatározott határidőn belül, a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján határozhat a beszámoló jóváhagyásáról.
3. Az (1) bekezdés szerinti dokumentumok az éves egyenleg kifizetési kérelmeként funkcionálnak.
4. Az (1) bekezdésben felsorolt dokumentumokat a Bizottság által végrehajtási aktusokkal elfogadott minták alapján kell elkészíteni. E végrehajtási aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében hivatkozott tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

40. cikk

Azéves beszámoló jóváhagyása

1. A finanszírozási évet követő év április 30-áig a Bizottságnak döntenie kell minden nemzeti program tekintetében az éves beszámoló jóváhagyásáról. A jóváhagyásról szóló határozat a beszámoló teljességére, pontosságára és valódiságára vonatkozó megállapításokat tartalmaz, az esetleges későbbi pénzügyi korrekciókra való tekintet nélkül.
2. A Bizottság végrehajtási aktusok útján meghatározza a beszámolók éves jóváhagyása végrehajtásának szabályait a határozat meghozatala és annak végrehajtása tekintetében, ideértve a Bizottság és a tagállamok közötti információcserére és az alkalmazandó határidőkre vonatkozó intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (3) bekezdésében hivatkozott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell meghozni.

41. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

A tagállamok elvégzik a nemzeti programok esetében feltárt szabálytalanságokkal vagy gondatlansággal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat, és részben vagy egészben törlik az érintett uniós költségvetésből való hozzájárulást. A tagállamoknak figyelembe kell venni a szabálytalanságok természetét és súlyosságát, valamint az uniós költségvetést ért pénzügyi veszteséget, és arányos korrekciót kell alkalmazniuk.

A törölt és a visszaszerzett összegeket a kapcsolódó kamattal együtt újra oda kell ítélni az érintett nemzeti programnak, kivéve az Európai Számvevőszék és a Bizottság szolgálatai, többek között az OLAF által feltárt szabálytalanságokból származó összegeket.

A nemzeti program lezárását követően a tagállamnak vissza kell utalni a visszaszerzett összegeket az uniós költségvetésbe.

A megfelelés jövahagyása és pénzügyi korrekciók a Bizottság által

1. A Bizottság valamely nemzeti programhoz nyújtott uniós hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetésével pénzügyi korrekciót hajthat végre és visszatérítést igényelhet a tagállamtól annak érdekében, hogy kizárja az uniós finanszírozásból azt a kiadást, amely sérti az alkalmazandó uniós és nemzeti jogot, beleértve a Bizottság vagy az Európai Számvevőszák által a tagállamok igazgatási és ellenőrzési rendszereiben felfedezett hiányosságokat is.
2. Az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog megsértése csak az alábbi feltételek egyikének fennállása esetén vezethet pénzügyi korrekció alkalmazásához:
 - a) a jogsértés hatással volt vagy lehetett a nemzeti program szerinti projektek kiválasztására;
 - b) fennáll a veszélye annak, hogy a jogsértés hatással volt vagy lehetett az uniós költségvetésből visszatérítendő kiadás összegére.
3. A Bizottság az (1) bekezdés szerinti pénzügyi korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog megsértésének természetét és súlyosságát, valamint az uniós költségvetésre gyakorolt hatásait.
4. A finanszírozás megtagadásáról szóló bármilyen döntés meghozatala előtt írásban meg kell küldeni a Bizottság megállapításait és a tagállam válaszait, és ezt követően a két fél arra törekszik, hogy megállapodjon a végrehajtandó intézkedésekről.
5. A finanszírozás nem tagadható meg az alábbi kiadások tekintetében:
 - a) a kiadás a felelős hatóságnál a Bizottság megállapításait tartalmazó írásos értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal keletkezik;
 - b) a nemzeti programok hatálya alá tartozó többéves intézkedések kiadásai, amelyek tekintetében a Bizottság megállapításait tartalmazó írásos értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal keletkezett végső kötelezettségvállalás a kedvezményezett részéről;
 - c) a nemzeti programok e bekezdés b) pontjától eltérő intézkedéseinek kiadásai, amelyek tekintetében a felelős hatóság által a kifizetésre, vagy adott esetben a végső kifizetésre a Bizottság megállapításait tartalmazó írásos értesítés tagállami kézhezvétele előtt több mint 36 hónappal került sor.
6. A Bizottság végrehajtási aktusok útján meghatározza a megfelelési vizsgálat végrehajtására vonatkozó szabályokat a határozat elfogadásához és végrehajtásához kapcsolódó intézkedések vonatkozásában, beleértve a Bizottság és a tagállamok közötti információcserét és az alkalmazandó határidőket. E végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (3) bekezdésében hivatkozott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

43. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság által végrehajtott pénzügyi korrekció nem érinti a tagállamoknak az e rendelet 21. cikkének h) pontja szerinti visszafizetésre vonatkozó kötelezettségét, valamint az állami támogatás visszafizetésére vonatkozóan a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése és a 659/1999/EK tanácsi rendelet¹³ 14. cikke értelmében fennálló kötelezettségét sem.

44. cikk

Visszafizetés

1. Az Európai Unió általános költségvetésébe teljesítendő visszafizetést a költségvetési rendelet 77. cikkével összhangban kiállított visszafizetési felszólításon feltüntetett esedékességi időpontig kell teljesíteni. Az esedékesség az utasítás kiadását követő második hónap utolsó napja.
2. Késedelmes visszafizetés esetén az esedékesség időpontjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra vonatkozóan késedelmi kamatot kell fizetni. A kamatláb másfél százalékponttal haladja meg azt a kamatlábat, amelyet az Európai Központi Bank az irányadó refinanszírozási műveletekre az esedékesség napja szerinti hónap első munkanapján alkalmaz.

5. SZAKASZ

A KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS VISSZAVONÁSA

45. cikk

Elvek

1. A nemzeti programokra kötelezettség-visszavonási eljárást kell alkalmazni azon az alapon, hogy a 33. cikk szerinti eredeti előfinanszírozással, vagy a költségvetési kötelezettségvállalás évét követő második év december 31-ig a 39. cikk szerinti kifizetési kérelemmel nem érintett összegekre vonatkozó kötelezettségvállalást vissza kell vonni.
2. Az időszak utolsó évére vonatkozó kötelezettségvállalást a programok lezárását követően alkalmazandó rendelkezések szerint kell visszavonni.
3. A kötelezettségvállalásoknak a 17. cikk (3) bekezdése szerint támogatható kiadások végső határidőpontjában még mindig nyitott része automatikusan visszavonásra kerül, ha a felelős hatóság ezen időpontot követő hat hónapon belül nem nyújt be kifizetési kérelmet.

¹³ OJ L 83, 27.3.1999, p. 1.

A kötelezettségvállalás visszavonása alóli kivételek

1. A kötelezettségvállalás-visszavonás összegét csökkenteni kell azzal az összeggel, amelyet a felelős hatóság nem tudott bejelenteni a Bizottságnak az alábbi okok miatt:
 - a) bírósági eljárás, vagy közigazgatási eljárásban felfüggesztő hatályú fellebbezés miatt felfüggesztett intézkedés; vagy
 - b) a nemzeti program egészét vagy egy részét súlyosan érintő vis maior. A vis maiorra hivatkozó felelős hatóságnak bizonyítania kell a vis maior által a nemzeti program végrehajtására részben vagy egészben gyakorolt közvetlen hatásokat.

A csökkentés egyszer kérhető abban az esetben, ha a felfüggesztés vagy a vis maior legfeljebb egy évig tartott, vagy többször kérhető a vis maior időtartamára, vagy az intézkedés végrehajtását felfüggesztő bírósági vagy közigazgatási határozat és a végleges bírósági vagy közigazgatási határozat között eltelt évekre.

2. A tagállam az előző év végéig bejelentési kötelezettséggel terhelt összeg tekintetében január 31-ig megküldi a Bizottságnak az (1) bekezdés szerinti kivételekre vonatkozó információt.
3. A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni a költségvetési kötelezettségvállalásnak azt a részét, amelyre vonatkozóan kifizetési kérelmet nyújtottak be, a Bizottság azonban ennek kifizetését az n+2. év december 31-én csökkentette vagy felfüggesztette.

Az eljárás

1. A Bizottság kellő időben tájékoztatja a tagállamot a 42. cikkben említett kötelezettségvállalás-visszavonás alkalmazásának eshetőségéről.
2. A Bizottság tájékoztatja a felelős hatóságot a január 31-én birtokában lévő információkból adódó kötelezettségvállalás-visszavonás összegéről.
3. A tagállamnak két hónapja van arra, hogy egyetértsen a kötelezettség-visszavonás összegével vagy betérjessze észrevételeit.
4. A Bizottság az (1)-(3) bekezdés alkalmazásából eredő végső határidő lejártától számított kilenc hónapon belül hajtja végre az automatikus kötelezettségvállalás-visszavonást.
5. Automatikus kötelezettségvállalás-visszavonás esetében az uniós költségvetésnek az az érintett nemzeti programhoz való hozzájárulását a szóban forgó évre vonatkozóan csökkenteni kell az automatikusan visszavont kötelezettségvállalás összegével. A pénzügyi terv uniós hozzájárulását arányosan kell csökkenteni, kivéve, ha a tagállam felülvizsgálat pénzügyi tervet készít.

V. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁS, KOMMUNIKÁCIÓ, NYOMON KÖVETÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSTÉTEL

48. cikk

Tájékoztatás és nyilvánosság

1. A tagállamok és a felelős hatóságok feladata:
 - a) a tagállam nemzeti programjáról szóló tájékoztatást és a programhoz való hozzáférést biztosító honlap vagy portál létrehozása;
 - b) a lehetséges kedvezményezettek tájékoztatása a nemzeti program szerinti finanszírozási lehetőségekről;
 - c) a nemzeti programok eredményeiről és hatásairól szóló tájékoztatási és kommunikációs intézkedések révén az uniós polgárok tájékoztatása a különös rendeletek szerepéről és eredményeiről.
2. A tagállamok biztosítják a nemzeti programok végrehajtásának átláthatóságát és elkészítik az összes nemzeti program által támogatott intézkedések listáját, amelyet elérhetővé tesznek a honlapon vagy a portálon.
3. A Bizottság a nyilvánosság tájékoztatására és a nyilvánosságra hozatalra, valamint a kedvezményezettek tájékoztatására szolgáló intézkedésekre vonatkozó rendelkezések megállapítása érdekében, az 54. cikkben hivatkozott eljárással összhangban felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
4. A Bizottság végrehajtási aktusok útján meghatározza a tájékoztatási és nyilvánosságra hozatali intézkedések technikai jellemzőit. E végrehajtási aktusokat az 55. cikk (3) bekezdésében hivatkozott vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

49. cikk

Végrehajtási jelentések

1. A tagállam 2016. március 31-ig, és - 2022-ig bezárólag, ezt az évet is beleértve - minden azt követő év március 31-ig éves jelentést küld a Bizottságnak az előző pénzügyi év adott nemzeti programjának végrehajtásáról.

A 2016-ban benyújtott jelentés a 2014. és a 2015. pénzügyi évet tartalmazza.

Valamennyi tagállam 2023. december 31-ig benyújtja a nemzeti programok végrehajtásáról szóló zárójelentést.
2. Az éves végrehajtási jelentések tartalmazzák a következő információkat:

- a) a pénzügyi adatokra és az indikátorokra hivatkozás mellett a nemzeti programok végrehajtása;
 - b) a nemzeti program eredményességét érintő egyéb kérdések.
3. A félidős felülvizsgálat fényében a 2017-ben benyújtott éves végrehajtási jelentés a (2) bekezdésben hivatkozott információk mellett a következőket tartalmazza:
- a) az uniós költségvetés nemzeti programhoz való hozzájárulásával elérni kívánt célkitűzések megvalósítása során elért előrehaladás;
 - b) a nemzeti program végrehajtásába, nyomon követésébe és értékelésébe bevont partnerek szerepe.
4. A 2019-ben benyújtott éves jelentés és a zárójelentés a (2) és a (3) bekezdésben hivatkozott információk mellett tartalmazza a nemzeti program célkitűzéseinek megvalósítása során elért előrehaladást is.
5. Az (1)-(4) bekezdésekben említett jelentések akkor tekinthetők elfogadhatónak, ha azok e bekezdésekben felsorolt valamennyi információt tartalmazzák. A Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatja a tagállamot az éves jelentés el nem fogadhatóságáról, ennek hiányában az elfogadhatónak minősül.
6. A Bizottság az éves végrehajtási jelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az éves végrehajtási jelentéssel kapcsolatos észrevételeiről. Amennyiben a Bizottság ezen határidőn belül nem tesz észrevételt, a jelentéseket elfogadottnak kell tekinteni.
7. A Bizottság a nemzeti programot érintő bármely kérdés tekintetében megfogalmazhat javaslatokat. Ilyen javaslatok esetén a felelős hatóság három hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a meghozott korrekciós intézkedésekről.
8. Az éves és záró végrehajtási jelentéseket a Bizottság által elfogadott minták alapján kell elkészíteni. E végrehajtási jogi aktusokat az 55. cikk (2) bekezdésében hivatkozott tanácsadó bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

50. cikk

A közös nyomon követési és értékelési keret

1. A Bizottság, adott esetben a tagállamokkal együttműködésben rendszeresen figyelemmel kíséri e rendeletet és a különös rendeleteket.
2. A különös rendeletek végrehajtását a Bizottság a tagállamokkal fennálló partnerség keretein belül értékeli.
3. A közös nyomon követési és értékelési keret létrehozásának célja az intézkedések szükségességének, eredményességének, hatékonyságának, hozzáadott-értékének és fenntarthatóságának vizsgálata, az egyszerűsítés és az adminisztratív terhek csökkentése, tekintettel e rendelet és a különös rendeletek célkitűzéseire, amely

eszközök hozzájárulnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődéséhez.

4. A Bizottság a közös nyomon követési és értékelési keret fejlesztése érdekében, az 54. cikkben hivatkozott eljárással összhangban felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
5. A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az e rendelet és a különös rendeletek nyomon követéséhez és értékeléséhez szükséges összes információt.
6. A Bizottság figyelembe veszi a különös rendeletek értelmében végrehajtott intézkedések és az egyéb releváns uniós szakpolitikák, eszközök és kezdeményezések értelmében végrehajtott intézkedések egymást kiegészítő jellegét.

51. cikk

A nemzeti programok tagállamok általi értékelése

1. A kidolgozás minőségének és a nemzeti programok végrehajtásának javítása érdekében a tagállamok a közös nyomon követési és értékelési kerettel összhangban értékelést végeznek.
2. A tagállamok biztosítják az értékeléshez szükséges adatok előállítására és gyűjtésére irányuló eljárások meglétét, beleértve a közös és a programspecifikus mutatókkal kapcsolatos adatokat.
3. Az értékeléseket a felelős hatóságoktól, az ellenőrzési hatóságoktól és a felhatalmazott hatóságoktól független értékelési szakértő végzi. A Bizottság iránymutatást tesz közzé az értékelések elvégzéséhez.
4. Az értékeléseket teljes egészében közzé kell tenni.

52. cikk

A tagállamok és a Bizottság értékelési jelentése

1. A közös nyomon követési és értékelési kerettel összhangban a tagállamok benyújtják a Bizottságnak:
 - a) 2017. december 31-ig a nemzeti programok intézkedéseinek végrehajtásáról szóló félidek felülvizsgálati jelentést;
 - b) 2023. december 31-ig a nemzeti programok intézkedéseinek hatásairól szóló utólagos értékelési jelentést.
2. Az (1) bekezdésben hivatkozott jelentések alapján a Bizottság benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére:

- a) 2018. június 30-ig az e rendelet és a különös rendeletek végrehajtásáról szóló félidős felülvizsgálati jelentést;
 - b) a nemzeti programok lezárását követően, 2024. június 30-ig az e rendelet és a különös rendeletek hatásairól szóló utólagos értékelési jelentést.
3. A Bizottság utólagos értékelése megvizsgálja a különös rendeleteknek a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre gyakorolt hatását is, a következő célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásuk tekintetében:
- a) a határok biztonsága, a rendőrségi együttműködés és a válságkezelés közös kultúrájának kialakulása;
 - b) az Unióba irányuló migrációs áramlások hatékony kezelése;
 - c) közös európai menekültügyi rendszer létrehozása;
 - d) a harmadik országok állampolgárainak igazságos és egyenlő kezelése;
 - e) a migráció és a belső biztonság kérdéseinek kezelése során a tagállamok között tanúsított szolidaritás és együttműködés;
 - f) a migráció és a harmadik országokkal kapcsolatos biztonság közös uniós megközelítése.

53. cikk

A félidős felülvizgálatt tartalmazó jelentés

A Bizottság 2018-ban benyújtja az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága részére az e rendelet és a különös rendeletek előírásai szerint elkészített félidős felülvizgálatt tartalmazó jelentést.

VI. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

54. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
2. A Bizottság e rendeletben említett felhatalmazása az e rendelet hatálybalépésnek időpontjától számított hét éves időszakra szól. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik ugyanilyen hosszúságú időszakkal, kivéve, ha legkésőbb az adott

időszak vége előtt három hónappal az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a meghosszabbodás ellen.

3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az e rendeletben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. Az e rendelet szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időszak leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időszak leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időszak az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

55. cikk

A bizottság eljárása

1. A Bizottság munkáját az e rendelettel létrehozott menekültügyi, migrációs és biztonsági közös bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.
2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
3. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

56. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság javaslata alapján az Európai Parlament és a Tanács legkésőbb 2020. június 30-áig felülvizsgálja ezt a rendeletet.

57. cikk

Hatályba lépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*A Tanács részéről
az elnök*

MELLÉKLET

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás/tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási rendszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése
 - 3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség
 - 3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

A „Nyitott és biztonságos Európa építése: belügyi költségvetés 2014 és 2020 között” című közlemény;

A Menekültügyi és Migrációs alapra, valamint a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatását szolgáló eszközre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló rendelet tervezete

A Menekültügyi és Migrációs Alap létrehozásáról szóló rendelet tervezete

A rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról szóló rendelet tervezete

A Belső Biztonsági Alap részét képező, a külső határok és a vízumügy pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról szóló rendelet tervezete

1.2. A tevékenység alapú irányítás/tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)¹⁴

Jelenleg 3. fejezet, 18. cím – Belügyek

Jövőbeli többéves pénzügyi keret: 3. cím (Biztonság és uniós polgárság) – „Migráció Kezelési Alap” és „Belső biztonság”

A javaslat/kezdemenyezés típusa

- A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul (belügyi finanszírozás a 2014–2020 közötti időszakban)
- A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul¹⁵**
- A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul
- A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

¹⁴ Tevékenység alapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenység alapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

¹⁵ A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.3. Célkitűzések

1.3.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

E szakpolitikák végső célja, hogy létrejöjjön egy olyan, belső határok nélküli térség, ahová az uniós polgárok és a harmadik országok állampolgárai beléphetnek, ott szabadon mozoghatnak, élhetnek és dolgozhatnak, hozzájárulva ezáltal az új elképzelések, tőke, tudás és innováció beáramlásához, illetve a nemzeti munkaerőpiacokon jelentkező hiányok betöltéséhez, annak biztos tudatában, hogy jogukat maradéktalanul tiszteletben tartják és biztonságukról gondoskodnak. E cél megvalósításához elengedhetetlen az Unión kívüli államokkal és a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés.

A belügyi szakpolitikák növekvő jelentőségét megerősítette a Stockholmi Program, valamint annak cselekvési terve is, azok végrehajtása az Unió stratégiai prioritásai közé tartozik, és olyan területeket ölelnek fel, mint a migráció (jogszerű migráció és integráció; menekültügy; jogellenes migráció és visszatérés), a biztonság (a terrorizmus és a szervezett bűnözés megelőzése és az azok elleni küzdelem; rendőrségi együttműködés), valamint a külső határok igazgatása (beleértve a vízümpolitikát is), továbbá e szakpolitikák külső vetületei. A Lisszaboni Szerződés emellett lehetővé teszi az Unió számára, hogy nagyobb ambíciót tanúsíthasson a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés terén a polgárok mindennapi problémáinak megoldása érdekében. A belügyi politika prioritásait – különösen a harmadik országbeli állampolgárok integrációját – az Európa 2020 stratégia hét kiemelt kezdeményezésével összefüggésben kell szemlélni, amelyek célja, hogy segítsék az EU-t abban, hogy felülkerekedjen a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságon, és intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést érjen el.

A Menekültügyi és Migrációs Alap nyújtja az ahhoz szükséges pénzügyi támogatást, hogy az Unió belügyi célkitűzései érzékelhető eredményekké váljanak.

1.3.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

MENEKÜLTÜGYI ÉS MIGRÁCIÓS ALAP

- a) a Közös Európai Menekültügyi Rendszer megerősítése és fejlesztése, beleértve annak külső dimenzióját;
- b) az Unióba irányuló jogszerű migráció támogatása, összhangban a tagállamok gazdasági és társadalmi szükségleteivel, valamint a harmadik országok állampolgárai tényleges integrációjának elősegítése, beleértve a menedéjog iránti folyamodó és a nemzetközi védelem alá eső személyeket is.
- c) a tisztességes és hatékony visszatérési stratégiák előmozdítása a tagállamokban, hangsúlyt fektetve a visszatérés fenntarthatóságára és a származási országba való tényleges visszafogadásra;
- d) a tagállamok közötti szolidaritás és felelősség-megosztás előmozdítása, különösen azon tagállamok vonatkozásában, amelyeket a leginkább érintenek a migrációs és menekültügyi áramlások.

A tevékenységalapú költségvetés-tervezés (ABB) keretébe tartozó érintett tevékenységek: 18.03 (Európai Menekültügyi Alap, gyorssegélyre irányuló intézkedések, a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését segítő európai alap) és 18.02 (amennyiben az Európai Visszatérési Alap érintett).

BELSŐ BIZTONSÁGI ALAP

A rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatását biztosító eszköz

A vonatkozó uniós stratégiákkal, programokkal, kockázat- és fenyegetéselemzésekkel összhangban az eszköz a következő különös célkitűzésekhez járul hozzá:

- a) a határokon átnyúló, súlyos és szervezett bűnözés megelőzése és az az elleni küzdelem, beleértve a terrorizmust, valamint a tagállamok és az érintett harmadik országok bűnüldöző hatóságai közötti koordináció és együttműködés megerősítése;
- b) a tagállamok és az Unió arra vonatkozó kapacitásainak fokozása, hogy hatékonyan kezeljék a biztonságot érintő kockázatokat és válságokat, valamint felkészüljenek azokra, és megvédjék az embereket és a létfontosságú infrastruktúrát a terrortámadásokkal és a biztonságot érintő eseményekkel szemben.

A tevékenységalapú költségvetés-tervezés (ABB) keretébe tartozó érintett tevékenységek: 18.05

A külső határok igazgatása és a vízumpolitika pénzügyi támogatását biztosító eszköz

A vonatkozó uniós stratégiákkal, programokkal, kockázat- és fenyegetéselemzésekkel összhangban az eszköz a következő különös célkitűzésekhez járul hozzá:

- a) a közös vízumpolitika támogatása annak érdekében, hogy megkönnyítsék a jogszerű utazást, biztosítsák a harmadik országok állampolgáraival szemben alkalmazott egyenlő bánásmódot, és kezeljék a jogszerűtlen migrációt;
- b) a határigazgatás támogatása, egyrészt a külső határok magas szintű védelmének, másrészt a külső határokon a zökkenőmentes határátkelésnek a schengeni vívmányokkal összhangban történő biztosítása érdekében.

A tevékenységalapú költségvetés-tervezés (ABB) keretébe tartozó érintett tevékenységek: 18.02 (amennyiben a Külső határok alap érintett).

1.3.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettekre/ célcsoportokra.

A javaslat által a kedvezményezettekre/célcsoportokra gyakorolt hatások részletes leírása a hatásvizsgálat 4.1.2 pontjában szerepel.

Általában a finanszírozási folyamat valamennyi szintjén és minden irányítási mód keretében elért egyszerűsítés egyértelműen előnyös hatást gyakorol azokra a folyamatokra, amelyek alapján a pénzügyi támogatást nyújtják.

Menekültügyi és Migrációs Alap

A menekültügyi és migrációs pénzügyi támogatás fő kedvezményezettjei a tagállamok azon részelei lesznek, amelyek a vonatkozó vívmányok vagy politikák végrehajtásáért felelősek, valamint a

menekültügy és a migráció területén működő nemzetközi szervezetek és nem kormányzati szervezetek (befogadási eljárások, integrációs intézkedések és visszatérési műveletek).

A változások alapján előnyben részesülő célcsoportok a menedékkérők, a nemzetközi védelemben részesülők, letelepített menekültek, valamint más, különböző okokból az Unióba érkező harmadik országbeli állampolgárok, akik eltérő szükségletekkel rendelkeznek (pl. gazdasági okok, családdegyesítés, kísérő nélküli kiskorúak, stb.). E célcsoportokat könnyebb elérni, mivel a migráció kezelésére vonatkozó különböző intézkedések egyesítése egyszerűbbé teszi a finanszírozáshoz való hozzáférést (egy felelős hatóság, jobb átláthatóság és egyértelműbb beavatkozási kör), valamint rugalmasabb támogatást tesz lehetővé (pl. azonos típusú, több célcsoportot célzó intézkedések). A beavatkozások köre emellett tágítható, az kiterjedhet az egész migrációs láncra, különböző célcsoportokkal, beleértve a kiterjesztett célcsoportokat is, vagyis a második generációs harmadik országbeli állampolgárokat (akiknek anyja vagy apja harmadik országbeli állampolgár).

Belső Biztonsági Alap

A rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatását biztosító eszköz

A pénzügyi támogatás fő kedvezményezettjei a tagállamok, valamint bűnüldöző hatóságai lesznek, továbbá minden, a kritikus infrastruktúra védelmére és válságkezelésre szakosodott egyéb hatóság, emellett pedig adott esetben a releváns nemzetközi és nem kormányzati szervezetek (pl. a bűnmegelőzés, a radikalizálódás, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelmet szolgáló szakpolitikák területén).

A változások folytán előnyt élvező célcsoport az egész lakosság.

A fő eredmények: 1) a tagállamok fokozott adminisztratív és műveleti kapacitása a határokon átnyúló, komoly és szervezett bűnözés felderítésére és sikeres üldözésére, beleértve a terrorizmust is, annak érdekében, hogy csökkentsék az ilyen bűnözésből származó, biztonsággal kapcsolatos fenyegetéseket, valamint 2) erősebb európai ellenállóképesség a válságokkal és katasztrófákkal szemben, egyrészt a fenyegetés- és kockázatértékeléseket a döntéshozatallal összekapcsoló kockázatkezeléssel kapcsolatos koherens uniós politikának köszönhetően, másrészt pedig a válságokra adott hatékonyabb és koordináltabb uniós válaszok révén, amely összeköti a létező képességeket, illetve a szakértelmet. Fontos eredmény még a tagállamok képességeinek fokozása a terrortámadások és más biztonsággal összefüggő fenyegetések megelőzése, az azokra való felkészülés, valamint az emberek és a létfontosságú infrastruktúra ilyen veszélyekkel szembeni védelme tekintetében.

Külső határigazgatás és vízumpolitika

A külső határigazgatás és vízumpolitika támogatásának fő kedvezményezettjei az uniós vívmányokat, a Schengeni határ-ellenőrzési kódexet és a vízumkódexet a tagállamokban végrehajtó szolgálatok: határőrség, rendőrség és konzuli szolgálatok. A változások folytán előnyt élvező célcsoport az utazók – valamennyi, a külső határt az EU felé átlépő személy. A kimenetek magukban foglalják a szolgálatok fokozott képességeit a következőkre: 1) a határőrizet elvégzése és kapcsolatfelvétel más bűnüldöző szolgálatokkal az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) keretében; 2) a migrációs áramlások kezelése a konzuli képviselőken (vízumkérelmek);c) az utazók hullámai kezelésének javítása a határátkelőhelyeken, biztosítva egyrészt a külső határok magas szintű és egységes védelmét, együttműködve más bűnüldözési szolgálatokkal, másrészt pedig a zökkenőmentes határátkelést, a

schengeni vívmányokkal, valamint a tiszteletteljes bánásmód és a méltóság elvével összhangban. Egy jelentős konkrét kimenet a két új, a harmadik országbeli állampolgárok határokon át történő mozgását kezelő új uniós IT-rendszer felállítása lesz (határregisztrációs rendszer és regisztráltutas-program).

1.3.4. *Eredmény- és hatás mutatók*

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

Mivel a nemzeti programok meghatározása előtt politikai párbeszédet kell folytatni, ebben a szakaszban nem lehet meghatározni azon végleges mutatókat, amelyet a fenti sajátos célkitűzések elérésének értékelésére fognak használni.

Ugyanakkor a **menekültügy és a migráció** területe kapcsán a mutatók többek között tartalmazzák a javulás szintjét, a menekültek befogadására vonatkozó feltételek, a menekültügyi eljárások minősége, az elismerési arányok konvergenciája a tagállamokban, valamint a tagállamok letelepítésre irányuló erőfeszítései tekintetében, a harmadik országbeli állampolgárok növekvő részvételét a foglalkoztatásban, oktatásban és a demokratikus eljárásokban, a hazatelepülők számát és a fokozott kölcsönös segítségnyújtást a tagállamok között, beleértve a gyakorlati együttműködést és áthelyezést.

A **rendőrségi együttműködés és a bűnmegelőzés, valamint a bűnözés elleni küzdelem** tekintetében a mutatók között szerepelni fog a határokon átnyúló közös műveletek száma, illetve a legjobb gyakorlatokra vonatkozó dokumentumok és a szervezett rendezvények száma. a **válságkezelés** és a kritikus infrastruktúra tekintetében a mutatók között szerepelni fog a tagállamok részéről a gazdaság valamennyi ágazatában a létfontosságú infrastruktúra védelmének előmozdítása érdekében kialakított és/vagy továbbfejlesztett eszközök száma, és az uniós szinten elvégzett fenyegetés- és kockázatelemzések száma.

A **határigazgatás és vízumpolitika** területén a mutatók között szerepel a biztosított és/vagy fejlesztett konzuli képviseltek száma, a vízumkérelmek hatékony feldolgozásának biztosítása érdekében, valamint színvonalas szolgáltatás nyújtása céljából a vízumkérelmezők számára, valamint a határellenőrzést célzó berendezések fejlesztése, a jogszerűtlen harmadik országbeli állampolgárok feltartóztatása a külső határon, megfeleltetve a külső határ adott szakaszának kockázatával. A hatásmutatók mérik a határbiztonság, a vízumkiadási képesség és a határokon átlépő utazok biztonságos és zökkenőmentes kezelésének fokozódását.

1.4. **A javaslat/kezdeményezés indokolása**

1.4.1. *Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)*

Az Unió továbbra is jelentős kihívásokkal fog szembesülni a belügyi területen a 2014 és 2020 közötti időszakban. A demográfiai változások, a munkaerőpiacok strukturális változásai és a szakértelemért folyó verseny mellett az EU versenyképességének és társadalmi kohéziójának javításához, társadalmaink gazdagításához, és a mindenkire kiterjedő esélyteremtéshez elengedhetetlen, hogy előrettekintő legális bevándorlási és integrációs politikát érvényesítsünk. Az Uniónak emellett megfelelően kezelnie kell a jogszerűtlen migrációt és az emberkereskedelem elleni küzdelmet. Az EU-nak ugyanakkor továbbra is ki kell fejeznie szolidaritását azok iránt, akik nemzetközi védelemre szorulnak. Továbbra is prioritást jelent egy nagyobb szintű védelmet nyújtó és hatékonyabb, az általunk vallott értékeket tükröző közös európai menekültügyi rendszer kiépítése.

A biztonságos környezet biztosítása szükséges és előnyös az EU gazdasági, kulturális és szociális növekedéséhez. Az EU-ra döntő szerep hárul mind a súlyos és szervezett bűnözés, a számítástechnikai bűnözés és a terrorizmus jelentette veszélyek elleni fellépésben, mind az EU külső határainak igazgatásában, valamint az ember okozta vagy természeti katasztrófákra való gyors reagálásban. A globalizáció korában, amikor a veszélyek egyre növekednek és transznacionális dimenziót nyernek, egyetlen tagállam sem képes egyedül hatékonyan reagálni. Koherens és átfogó európai válaszra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a bűnüldöző hatóságok eredményesen működhessenek az országok és a joghatóságok között.

E célok megvalósításához elengedhetetlen az Unión kívüli államokkal és a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés. Az Észak-Afrikában nemrég bekövetkezett események rámutattak arra, milyen fontos, hogy az Unió a migrációra, a határookra és a biztonságra vonatkozóan átfogó megközelítéssel rendelkezzen. Az uniós belügyi politikák egyre nagyobb jelentőségű külső dimenzióját tehát meg kell erősíteni, az Unió külpolitikájával teljes összhangban.

1.4.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

A migrációs áramlások és a biztonsági fenyegetések olyan kihívásokat jelentenek, amelyeket a tagállamok önmagukban nem tudnak kezelni. Ezek azok a területek, amelyeken az EU költségvetésének felhasználása hozzáadott-értékkel jár.

Néhány tagállamra különösen súlyos terhek nehezednek, például sajátos földrajzi helyzetükből adódóan és amiatt, hogy az Unió külső határainak hosszú szakaszai tartoznak igazgatásuk alá. A belső határellenőrzések megszüntetését az Unió külső határainak hatékony ellenőrzésére és felügyeletére vonatkozó közös intézkedéseknek kell kísérniük. A szolidaritás és a tagállamok közötti méltányos felelősségmegosztás elve áll tehát a menekültügyre, a bevándorlásra és a külső határookra vonatkozó közös szakpolitikák középpontjában. Az uniós költségvetés biztosítja az eszközöket ezen elv pénzügyi vonatkozásainak kezeléséhez. A biztonság területén a súlyos és szervezett bűnözés, a terrorizmus és az egyéb biztonsággal kapcsolatos fenyegetések egyre inkább határokon átnyúló jellegűek. A bűnüldöző hatóságok közötti transznacionális együttműködést és koordinációt lényeges e bűncselekmények sikeres megelőzéséhez, és az ellenük vívott küzdelemhez, például információcsere, közös nyomozások, interoperábilis technológiák, továbbá közös fenyegetés- és kockázatértékelések révén.

A migrációs áramlások kezelése, az EU külső határainak igazgatása, valamint az Unió biztonsága lényeges erőforrásokat és képességeket igényel a tagállamoktól. A fokozott műveleti együttműködés és koordináció, beleértve a források megosztását olyan területeken, mint a képzés és a berendezések, méretgazdaságosságot és szinergiákat kínál, ezzel biztosítva a közpénzek hatékonyabb felhasználását és a szolidaritás megerősítését, valamint a kölcsönös bizalom és a közös uniós politikákért való felelőssége megosztását a tagállamok között. Ez különösen fontos a belső biztonság területén, ahol a határokon átnyúló olyan közös műveletek valamennyi formájának pénzügyi támogatása lényeges a rendőrség, a vámhatóságok, a határellenőrök és az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés fokozása érdekében.

A belügyek külső dimenziójával kapcsolatban egyértelmű, hogy az intézkedések elfogadása és a források egyesítése uniós szinten jelentősen növelni fogja az Unió befolyását, amelynek segítségével meggyőzhető a harmadik országok, hogy együttműködjenek az Unióval olyan migrációs és biztonsági kérdésekkel kapcsolatban, amelyek főként az Unió és a tagállamok érdekeit szolgálják.

Az EU belügyi területre vonatkozó fellépési joga az Európai Unió működéséről szóló szerződés „A

szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség” című V. címéből, és különösen a 77. cikk (2) bekezdéséből, a 78. cikk (2) bekezdéséből, a 79. cikk (2) és (4) bekezdéséből, a 82. cikk (1) bekezdéséből, a 84. cikkből, valamint a 87. cikk (2) bekezdéséből ered. A harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel való együttműködésre az EUMSZ 212. cikkének (3) bekezdése vonatkozik. A javaslat figyelembe veszi a szubszidiaritás elvét, mivel a finanszírozás nagyobb részére megosztott irányítás elvének megfelelően, a tagállamok intézményi hatáskörei tiszteletben tartásával kerül sor.

1.4.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Bár a jelenlegi belügyi pénzügyi eszközöket általában úgy tekintik, hogy elérik célkitűzéseiket, és hatékonyan működnek, a félidős felülvizsgálat és az érintettekkel folytatott konzultáció tapasztalatai szerint szükség van a következőkre:

- A jövőbeli belügyi eszközök egyszerűsítése és korszerűsítése a pénzügyi programok számának kettőre csökkentésével, a Menekültügyi és Migrációs Alap, valamint a Belső Biztonsági Alap létrehozásával. Ez lehetővé teszi az EU számára, hogy stratégiaibb módon használja fel eszközeit, így azok jobban megfelelnek az EU politikai prioritásainak és szükségleteinek;
- Az EU, mint globális szereplő szerepének megerősítése, azáltal, hogy külső dimenzióval kapcsolatos összetevőt építenek az Alapokba, annak érdekében, hogy megerősítsék az EU bevonását a belügyi politikák külpolitikai dimenziójába;
- Ahol lehetséges, a megosztott igazgatás előnyben részesítése a centralizált igazgatással szemben helyett, a szükségtelen bürokratikus terhek megszüntetése érdekében.;
- Eredményorientáltabb megközelítés kialakítása a megosztott igazgatás tekintetében a magas beosztású tisztségviselők szintjén megvalósuló politikai párbeszéddel kiegészített többéves programozásra való átállás révén, ezzel biztosítva, hogy a tagállamok nemzeti programjai teljes mértékben összhangban álljanak az uniós politikai célkitűzésekkel és prioritásokkal, valamint azt, hogy az eredmények megvalósítására koncentráljanak;
- A centralizált igazgatás minőségének javítása, annak érdekében, hogy számos eszközt biztosítson szakpolitikai alapú tevékenységekhez, beleértve a transznacionális intézkedések, a különösen innovatív intézkedések és a harmadik országokban zajló vagy azokkal kapcsolatos intézkedések (külső dimenzió), valamint sürgős fellépések, tanulmányok és rendezvények támogatásához;
- Közös szabályozási keret kialakítása megosztott programozási, jelentési, pénzügyi irányítási és ellenőrzési szabályokkal, amelyek lehető leginkább hasonlítanak az egyéb, megosztott irányítással irányított uniós alapok szabályaira, annak érdekében, hogy elérjék, hogy valamennyi érdekelt jobban értse a szabályokat, és magas fokú koherenciát és következetességet biztosítsanak;
- A vészhelyzetekre való gyors és hatékony reagálás biztosítása, az alapok olyan kialakításával, amely lehetővé teszi az EU számára a gyorsan változó helyzetekben történő megfelelő reagálást;
- A belügyi ügynökségek szerepének fokozása annak érdekében, hogy előmozdítsák a tagállamok közötti gyakorlati együttműködést, valamint azáltal, hogy rájuk bízják egyedi intézkedések végrehajtását, biztosítva a megfelelő politikai ellenőrzést az ügynökségek tevékenysége felett;

További részletek találhatóak a hatásvizsgálatban és az egyes rendeletek indokolásaiban.

1.4.4. Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel

Számos egyéb uniós eszköz biztosít támogatást a Menekültügyi és Migrációs Alapból és a Belső Biztonsági Alapból támogatott tevékenységeket kiegészítő tevékenységekhez.

Az Európai Szociális Alap jelenleg a munkaerő-piacra való belépéssel kapcsolatos integrációs intézkedéseket támogatja, míg az Integrációs Alap olyan intézkedéseket finanszíroz, mint az állampolgári ismeretek képzés, a társadalmi és civil életben való részvétel, a szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés, stb. Az integrációs intézkedéseket továbbra is ugyanezek mentén fogják támogatni a Menekültügyi és Migrációs Alap, valamint a jövőbeli Európai Szociális Alap keretében.

A Belső Biztonsági Alap és a polgári védelmi pénzügyi eszköz közötti választóvonal ugyanaz marad, mint amelyet a jelenlegi CIPS program 3. cikke meghatároz: a természeti katasztrófák, valamint a nem szándékos, ember által előidézett katasztrófák a polgári védelemre tartoznak (balesetek), míg a szándékos, ember által előidézett katasztrófák a biztonsággal kapcsolatosak, és azoknak ezért a Belső Biztonsági Alap alá kell tartozniuk.

A terrortámadások és más biztonságot érintő események az EU Szolidaritási Alapjának hatályán kívül maradnak. Annak pontos hatálya és terjedelme, hogy az EUMSZ 222. cikke (szolidaritási záradék) mennyiben képes támogatni azokat a tagállamokat, amelyek terrortámadás, vagy természeti, illetve ember által előidézett katasztrófák áldozatai, szintén nem egyértelmű, mivel ez olyan végrehajtási rendelkezések hivatalos elfogadását igényli, amelyekre még javaslat sem született. A sürgős finanszírozási lehetőségeket terrortámadások és más biztonságot érintő események esetén tehát a Belső Biztonsági Alap biztosítja.

A Horizon 2020 program szerinti biztonsági kutatások, és az ilyen kutatások eredményeinek gyakorlati felhasználása közötti rés tehát bezárul, mivel a Belső Biztonsági Alap konkrét célokat és támogatható intézkedéseket irányoz elő, annak érdekében, hogy lehetővé tegye a tudományos kutatás eredményeinek (prototípusok) tesztelését és jóváhagyását, figyelemmel a sorozatos gyakorlati alkalmazásra (kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzés).

A jövőbeli Jogérvényesülés program szorosan kapcsolódni fog a Belső Biztonsági Alaphoz és ki fogja egészíteni az, különösen annak büntető igazságszolgáltatási összetevője tekintetében, ugyanakkor inkább az igazságügyi együttműködésre, az eljárási harmonizációra és a kölcsönös elismerésre koncentrál, amely a gyakorlatban megakadályozza a lényeges átfedéseket.

A Menekültügyi és Migrációs Alap külső dimenziós összetevője olyan harmadik országokban zajló, illetve azokkal kapcsolatos intézkedéseket támogatnak, amelyek elsődlegesen uniós érdekekre és célkitűzésekre vannak figyelemmel, közvetlen hatással vannak az EU-ra és tagállamaira, továbbá biztosítják az EU területén végrehajtott intézkedések folyamatosságát. E finanszírozás kialakítására és végrehajtására az Unió külső fellépésével és külpolitikájával összhangban kerül sor. Nem irányul olyan fellépések támogatására, amelyek a fejlesztéssel kapcsolatosak, és adott esetben kiegészíti az EU külső segítségnyújtási eszközein keresztül nyújtott pénzügyi támogatást. Ebben az összefüggésben a menekültügyről és migrációról szóló tematikus program és a stabilitási eszköz jogutódja különösen érdekes a belügyi terület szempontjából. Míg a külső segítségnyújtási eszközök vagy a kedvezményezett országok fejlesztési szükségleteit, vagy pedig az Unió stratégiai partnerekhez fűződő általános politikai érdekeit támogatják, a belügyi alapok olyan konkrét, harmadik országokban

megvalósuló fellépéseket támogatnak majd, amelyek az uniós migrációs politikát és az Unió belső biztonsági céljait szolgálják. Konkrét hiányt pótolnak tehát, és hozzájárulnak ahhoz, hogy az Unió számára rendelkezésre álló eszköztár teljes legyen.

1.5. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - A javaslat/kezdeményezés 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig érvényes.
 - Pénzügyi hatás: 2014-től 2023-ig
- A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
 - Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/től ÉÉÉÉ-ig,
 - azt követően: rendszeres ütem.

1.6. Tervezett igazgatási módszer(ek)¹⁶

- Centralizált igazgatás közvetlenül a Bizottság által
- Centralizált igazgatás közvetetten a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - végrehajtó ügynökségek
 - a Községek által létrehozott szervek¹⁷
 - tagállami közigazgatási /közfeladatot ellátó szervek
 - Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek
- Megosztott igazgatás a tagállamokkal
- Decentralizált igazgatás harmadik országokkal
- Nemzetközi szervezetekkel közös igazgatás (*nevezze meg*)

Egynél több igazgatási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

A javaslatokat főként megosztott igazgatás révén hajtják végre, többéves nemzeti programok révén.

A nemzeti programok részeként elérendő célkitűzéseket „uniós intézkedések”, valamint egy, a sürgős

¹⁶ Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁷ A költségvetési rendelet 185. cikkében előírt szervek.

helyzetekre kezelés célzó gyorsreagálási mechanizmus egészíti ki. Ezek főként a központosított közvetlen irányítás keretében nyújtott támogatások és közbeszerzések formáját öltik, és magukban foglalják a harmadik országokban zajló vagy azokkal kapcsolatos intézkedéseket.

Valamennyi rendelkezésre álló eszközt fel fognak használni a széttöredezetttség elkerülése érdekében, a források koncentrációja révén korlátozott számú uniós célkitűzés elérése érdekében, felhasználva továbbá szükség esetén a kulcsfontosságú szereplők szakértelmét, partnerségi megállapodások és keretmegállapodások alapján.

A Bizottság kezdeményezésére végzett technikai segítségnyújtást központosított közvetlen irányítás révén hajtják végre.

A schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult országok szintén részt vesznek a Belső Biztonsági Alap két eszközében, amelyek a schengeni vívmányok fejlesztését jelentik (a határokkal és a vízumpolitikával, illetve a rendőrségi együttműködéssel kapcsolatos eszközök), úgy, mintha tagállamok lennének, figyelemmel a schengeni társulási megállapodásokra. Az eszközökben a rendelet rendelkezéseinek megfelelően vesznek részt, saját többéves programjaikat végrehajtva, és lehetőségük van az unió intézkedések keretében finanszírozásért folyamodni, stb. Ahogy a Külső határok alap esetében is, konkrét megállapodásokat kötnek a részvételükhöz szükséges kiegészítő szabályok meghatározása érdekében (a költségvetési rendeletből, végrehajtási szabályaiból és a szerződésekből eredő szabályok, beleértve a Számvevőszék ellenőrzési jogkörét). Mivel ezek az államok GDP-jük arányában hozzájárulnak a két eszköz uniós költségvetéséhez, a megállapodások meghatározzák azokat a hozzájárulásokat is, amelyek ezektől az államoktól érkeznek a schengeni igazgatási felelősség-megosztásának részeként, függetlenül az eszközök keretében nekik juttatott összegektől. Jelenleg a társult államok Norvégia, Izland, Svájc és Liechtenstein.

2. IGAZGATÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a nyomon követés és jelentéstétel gyakoriságát és feltételeit

A megosztott irányítás esetében koherens és hatékony jelentéstételi, nyomon követési és értékelési keretre tettek javaslatot. Az egyes nemzeti programok esetében a tagállamoknak fel kell állítaniuk egy Nyomon követési bizottságot, amelyben a Bizottság részt vehet.

A tagállamok éves alapon beszámolnak a többéves program végrehajtásáról. E beszámolók az éves kifizetések feltételei. A félidős felülvizsgálathoz szükséges adatszolgáltatás keretében ezeket az államokat 2017-ben felkérjük, hogy szolgáltatassanak kiegészítő információkat a célkitűzések megvalósítása érdekében elért előrehaladásról. Hasonló feladatra kerül sor 2019-ben, annak érdekében, hogy szükség esetén lehetőség legyen kiigazításokra az utolsó költségvetési évben (2020).

Támogatva a belügyek területén egy értékelése alapú kultúra kifejlesztését, az Alapok közös értékelési és nyomon követési rendszerrel rendelkeznek, széleskörű politika-alapú mutatókkal, amelyek kiemelik az Alapok eredmény-orientált megközelítését, és azt a lényeges szerepet, amelyet a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozására vonatkozó célkitűzésre irányuló politikai elegyben játszhatnak. E mutatók arra a hatásra vonatkoznak, amelyet az Alapok elérhetnek: a határbiztonság, a rendőrségi együttműködés és a válságkezelés közös kultúrájának fejlesztése; az Unióba irányuló migrációs áramlások hatékony kezelése; a harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni tisztességes és egyenlő bánásmód; a tagállamok közötti szolidaritás és együttműködés a migrációs és belső biztonsági kérdések kezelésére területén, valamint közös uniós megközelítés harmadik országokkal szemben migrációs és biztonsági ügyekben.

Az értékelésre vonatkozó elvek megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében, és figyelemmel a tagállamok gyakorlati értékelési tapasztalataira a belügyek jelenlegi uniós finanszírozása alapján, a Bizottság és a tagállamok együttműködnek annak érdekében, hogy kifejlesszék a közös értékelési és nyomon követési keretet, többek között sablonok, valamint közös kimeneti és eredmény-mutatók kialakításával.

Valamennyi intézkedést kialakítják a programozási időszak kezdetén, ezzel lehetővé téve a tagállamok számára, hogy létrehozzák saját jelentéstételi és értékelési rendszereiket a megállapított elvek és követelmények alapján.

Az adminisztratív terhek csökkentése és a jelentéstétel és értékelés közötti szinergiák biztosítása érdekében az értékelési jelentésekhez előírt információk a tagállamok által a nemzeti programok éves végrehajtási jelentéseiben nyújtott információkra épülnek és kiegészítik azokat.

2018-ban a Bizottság emellett kiad egy jelentést a nemzeti programok kapcsán végzett félidős felülvizsgálatról.

Általánosabban, a Bizottság 2018.06.30-ig közbenső jelentést bocsát ki az Alapok végrehajtásáról, valamint 2024.06.30-ig utólagos jelentést tesz, amely kiterjed az egész végrehajtásra (vagyis nem csak a megosztott irányítás alatt működő nemzeti programokra).

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A Belügyi Főigazgatóság nem szembesült jelentős kockázatokkal kiadási programjai során. Ezt megerősíti az, hogy a Számvevőszék éves jelentései ismételtelen nem tartalmaznak jelentős megállapításokat, illetve az, hogy az utóbbi években a Belügyi Főigazgatóság (illetve a korábbi Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatósága) éves tevékenységi jelentéseiben nem került sor a 2 %-os lényegességi küszöb meghaladására.

A megosztott igazgatást illetően a jelenlegi programok végrehajtásával kapcsolatos általános kockázatok három főbb csoportba sorolhatók:

- A finanszírozás nem hatékony vagy nem kielégítően célzott felhasználása;
- A szabályok bonyolultságából és az irányítás, valamint az ellenőrző rendszerek gyengeségeiből származó hibák;
- Az adminisztratív erőforrások nem hatékony felhasználása (az előírások korlátozott arányossága);

A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program szerinti 4 alap rendszerét érintő sajátos elemeket szintén érdemes megemlíteni.

- A többéves programok rendszere biztosítja, hogy a végső kifizetések rendszerint igazolt és ellenőrzött kiadásokon alapulnak. Ugyanakkor a többéves programok támogathatósági időszaka nem kapcsolódik az EU költségvetési évéhez, és így a megbízhatósági lánc nem teljesen kielégítő, egy elég súlyos rendszer ellenére sem.
- A részletes támogathatósági szabályokat a Bizottság állapítja meg. Ez biztosítja a finanszírozott kiadások homogenitását. Ugyanakkor felesleges munkaterhet jelent a nemzeti hatóságok és a Bizottság számára, és fokozza a jogosultak és/vagy a tagállamok részéről az uniós szabályok félreértelmezéséből fakadó kockázatokat.
- A jelenlegi irányítási és ellenőrzési rendszerek nagyon közel állnak a Strukturális Alapok rendszereihez. Ugyanakkor fennállnak apróbb különbségek, többek között az igazoló hatóságok és az ellenőrző hatóságok közötti felelősségi lánc tekintetében. Ez zavart okoz a tagállamokban, különösen, amikor a hatóság a kétfajta alap keretében járnak el. Emellett növeli a hibák kockázatát és intenzívebb nyomon követést igényel.

Ezek a körülmények a jelen javaslatban jelentősen módosulnak:

- Az irányítási és ellenőrzési rendszerek követik a CSF alapokban meghatározott általános előírásokat, és teljes mértékben megfelelnek az új költségvetési rendelet új követelményeinek: a 3 hatóság helyébe 2 hatóság lép (felelős hatóság és ellenőrző hatóság), amelyek szerepe egyértelmű a jobb megbízhatóság nyújtása tekintetében.
- A többéves programozás, együttesen a felelős hatóság által teljesített kifizetéseken alapuló éves záróelszámolással összhangba hozza a támogathatósági időszakokat a Bizottság éves beszámolóival, anélkül, hogy a jelenlegi rendszerhez képest növelné az adminisztratív terheket.

- A helyszíni ellenőrzéseket az első szintű ellenőrzések keretében végzik, vagyis a felelős hatóság részéről, és azok támogatni fogják az éves igazgatósági megbízhatósági nyilatkozatot.
- A támogathatósági szabályok pontosítása és egyszerűsítése, valamint harmonizációjuk a többi uniós pénzügyi támogatási eszközzel csökkenti a több különböző támogatási forrást igénybe vevő kedvezményezettek által elkövetett hibákat. Ezeket a támogathatósági szabályokat nemzeti szinten állapítják meg, néhány alapelv kivételével, amelyek hasonlóak, mint a CSF alapoknál alkalmazottak.
- Ösztönzik az egyszerűsített költséglehetőségek használatát, különösen kisösszegű támogatások esetében.

A központosított irányításnál a fő kockázatok a következők:

- A gyenge megfelelés kockázata a beérkezett projektek és a Belügyi Főigazgatóság politikai prioritásai között;
- A kiválasztott projektek gyenge minőségének, valamint a projekt gyenge technikai végrehajtásának kockázata, ami csökkenti a programok hatását, a nem megfelelő kiválasztási eljárás, a szakértelem hiánya vagy a nem megfelelő nyomon követés miatt;
- Az odaítélt finanszírozás nem hatékony vagy nem gazdaságos felhasználása, mind támogatások (a ténylegesen támogatható költségek visszatérítésének bonyolultsága együttesen a támogatható költségek helyszíni ellenőrzésére irányuló lehetőségek korlátozottságával), mind a közbeszerzések (alkalmanként korlátozott számú gazdasági ajánlattevő rendelkezik a kívánt szaktudással, ami azzal jár, hogy nincs kielégítő lehetőség az ajánlatok összehasonlítására) tekintetében;
- A különösen a kisebb szervezetek arra irányuló kapacitásához kapcsolódó kockázatok, hogy hatékonyan ellenőrizzék a kiadásokat, valamint biztosítsák az elvégzett műveletek átláthatóságát.
- A Bizottság reputációjának kockázata, amennyiben csalást vagy bűncselekményeket fedeznek fel; csak részleges megbízhatóság érhető el a harmadik felek belső ellenőrzési rendszeri révén, mivel nagyszámú heterogén beszállító és jogosult van, amelyek mindegyikre saját ellenőrzési rendszert működtet, amelyek gyakran kisméretűek.

E kockázatok többsége várhatóan csökkenthető a javaslatok magasabb szintű célzottsága, valamint az új költségvetési rendeletben szereplő egyszerűsített elemek alkalmazása révén.

2.2.2. *Tervezett ellenőrzési mód(ok)*

Megosztott igazgatás:

Tagállami szinten az irányítás és ellenőrzési rendszerek javasolt felépítése fejlődést jelent a 2007-2013 között érvényben lévőhöz képest és megőrzi a jelenlegi időszakban megvalósított funkció legtöbbszörét, beleértve az igazgatási és helyszíni ellenőrzéseket, az irányítási és ellenőrzési rendszerek ellenőrzését, valamint a projektek ellenőrzését. A funkciók sorozata ugyanakkor változott, annak érdekében, hogy a helyszíni ellenőrzések az éves beszámoló jóváhagyására való felkészülés részeként egyértelműen a felelős hatóság felelősségi körébe tartozzanak.

Az elszámoltathatóság erősítésének érdekében a felelős hatóságok akkreditációját a folyamatban lévő felülvizsgálatért felelős nemzeti akkreditációs szervnek kellene végeznie. A hatóságok szervek számának csökkentése – megszűnik a hitelesítő hatóság és csökken az alapok szám – várhatóan enyhít az adminisztratív terheken és elősegíti az erősebb közigazgatási kapacitás kiépítését, valamint lehetővé teszi a felelősségi körök pontosabb megosztását is.

Jelenleg nem áll rendelkezésre megbízható becslés a megosztott irányítás alapján a belügyi területen működő alapok ellenőrzési költségei tekintetében. Az egyetlen rendelkezésre álló becslés az ERFA-ra és a Kohéziós Alapra vonatkozik, ahol az ellenőrzéssel összefüggő feladatok költsége (nemzeti szinten, a Bizottság költségét nem számítva) a becslések szerint a 2007 és 2013 közötti időszakra nyújtott támogatások teljes összegének mintegy 2 %-át teszi majd ki. E költségek a következő ellenőrzési területekhez kapcsolódnak: 1 % a nemzeti koordinációból és a programelőkészítésből ered, 82 % a programirányítással, 4 % az igazolással, 13 % az ellenőrzéssel kapcsolatos.

A következő javaslatok növelik az ellenőrzés költségeit:

- egy akkreditációt végző szerv létrehozása és működtetése és általában a rendszer módosítása;
- az éves beszámolóhoz kapcsolódó igazgatósági nyilatkozat benyújtása;
- a felelős hatóság által elvégzendő helyszíni ellenőrzések;
- a kiegészítő ellenőrzési tevékenységek szükségessége az ellenőrző hatóságok részéről az igazgatósági nyilatkozat ellenőrzése érdekében.

Vannak azonban olyan javaslatok is, amelyek csökkentik az ellenőrzés költségeit:

- A hitelesítő hatóság megszűnik. Bár feladataik egy részét átruházzák a felelős hatóságra, ez lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az igazolással kapcsolatos költségek jelentős részét megtakarítsák, a jobb igazgatási hatékonyság, a koordináció iránti alacsonyabb igény, valamint az ellenőrzések körének csökkenése miatt;
- Az ellenőrző hatóságok által végzett ellenőrzések inkább a felelős hatóság által elvégzett első szintű igazgatási és helyszíni ellenőrzések (egy részének) ismételt elvégzésére irányulnak; Ez felgyorsítja az ellenérdekelt fél részvételével zajló eljárást, és biztosítja, hogy valamennyi szükséges ellenőrzést elvégzik az éves beszámolók benyújtása előtt;
- Az egyszerűsített költségek alkalmazása csökkenti az adminisztratív költségeket és terheket minden szinten, mind az igazgatás, mind a kedvezményezettek számára;
- Az éves beszámoló, valamint a megfelelési vizsgálat időtartamának 36 hónapra csökkentése csökkenti a dokumentumok ellenőrzési célokra történő megőrzésének időtartamát a közigazgatás és a kedvezményezettek számára;
- Az elektronikus kommunikációs csatornák kialakítása a tagállamok és a Bizottság között kötelező lesz.

Ezekhez hozzá kell adni a fenti 2.2.1 pontban szereplő egyszerűsítési elemeket, amelyek szintén hozzájárulnak a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentéséhez, és így a hibakockázatok

és az adminisztratív teher egyidejű csökkentését jelentik.

Ezért összességében az várható, hogy e javaslatok az ellenőrzés költségeinek növekedése vagy csökkenése helyett inkább azok új megoszlásához vezetnek. Az azonban várható, hogy a költségeknek ez az új megoszlása (a funkciók között és az arányos ellenőrzési intézkedések miatt, valamint a tagállamok és a programok között) a kockázatok hatékonyabb csökkenését, valamint jobb és gyorsabb megbízhatósági láncot tesz lehetővé.

Bizottsági szinten a megosztott irányítás irányítási és ellenőrzési költségei várhatóan nem csökkennek a programozási időszak első felében. Ez először azért van így, mivel a megosztott irányítás által érintett összeg és szakpolitikai területek a jelenlegi időszakhoz képest bővülnek. Ennélfogva az azonos források fenntartása már hatékonyság-növekedést igényel. Emellett az első éveket több elvégzendő feladat összekapcsolása fogja jellemezni: a 2007-2013 közötti programok lezárása (az utolsó lezárási jelentéseket 2016. március 31-ig kell benyújtani), szakpolitikai párbeszédok és a 2014-2020 közötti többéves programok jóváhagyása, az új jóváhagyási rendszer kialakítása. Az időszak második felében a rendelkezésre álló forrásokat az értékelés és a nyomon követés javítására fogják felhasználni.

Centralizált igazgatás

A centralizált igazgatás tekintetében a Bizottság tovább fogja alkalmazni jelenlegi ellenőrzési rendszerét, amely a következő elemekből áll: a műveletek ellenőrzése a műveleti igazgatóságok által, előzetes ellenőrzés a költségvetési és ellenőrzési részleg, a belső beszerzési bizottság (JPS/HPC) által, a támogatások utólagos ellenőrzése, vagy a belső ellenőrzési kapacitás és/vagy a belső ellenőrzési szolgálat ellenőrzése. Az utólagos ellenőrzési területen „felderítési stratégiát” alkalmaznak, amelynek célja, hogy a legtöbb anomáliát felderítse, figyelemmel a jogosulatlan kifizetések visszatérítésére. E stratégia alapján az ellenőrzéseket a projektek egy mintáján végzik, amelyet szinte egészében egy kockázatelemzés alapján választottak ki.

Az előzetes és az utólagos ellenőrzés kombinációjának, valamint a helyszíni vizsgálatoknak és helyszíni ellenőrzésnek köszönhetően az utóbbi években a fennmaradó hibaarány 2 %-nál alacsonyabb volt. Ezért a belső ellenőrzési rendszert, valamint költségeit a Belügyi Főigazgatóságon megfelelőnek tekintik arra, hogy alacsony hibaarányt érjen el.

Ugyanakkor ebben a keretben a Belügyi Főigazgatóság továbbra is fel fogja tárni a lehetőségeket az igazgatás javítására és az egyszerűsítés fokozására. Különösen valamennyi, az új költségvetési rendelet által elérhetővé tett egyszerűsített lehetőséget ki fognak használni, mivel várható, hogy azok hozzájárulnak a kedvezményezettek adminisztratív terheinek csökkentéséhez, és így a hibakockázatok és a Bizottság adminisztratív terhének egyidejű csökkentését jelentik.

Új ágak

A javaslatok belügyi területen az uniós finanszírozás új ágait irányozzák elő, például az uniós ügynökségeknél létező szakértelem jobb kihasználása, a külső dimenzió fejlesztése és a sürgősségi mechanizmusok megerősítése kapcsán.

Ez új igazgatási és ellenőrzési módszereket igényel a Belügyi Főigazgatóságtól.

Az új ágakra szánt összegek még nincsenek rögzítve, azonban azok feltehetően nem lesznek jelentősek az összesített belügyi költségvetéshez képest. Ugyanakkor nagyon fontos az időszakon belül a lehető legkorábban kialakítani ezen új feladatok végrehajtásának belső módszereit és munkamegállapításait, teljes mértékben tiszteletben tartva a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét.

A fenti elemzés egyértelműen azt bizonyítja, hogy a bevezetett egyszerűsítések ellenére a Belügyi Főigazgatóság megemelt költségvetésének végrehajtásához szükséges humánerőforrások szintjét meg kell erősíteni.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés igazgatásához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

2.3. A csalások és szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket

Valamennyi szabályozási ellenőrzési mechanizmus alkalmazásán kívül a Belügyi Főigazgatóság ki fog dolgozni egy csalás elleni stratégiát, összhangban a Bizottság új, 2011. június 24-én elfogadott csalás elleni stratégiájával (CAFS), annak biztosítása érdekében többek között, hogy belső csalásellenes ellenőrzési mechanizmusai teljes mértékben összhangban álljanak a CAFS-sal, valamint, hogy csalási kockázatkezelési megközelítése a csalási kockázatok azonosítását, és az arra adandó megfelelő válaszokat célozza. Amennyiben szükséges, hálózati csoportokat és az Alapokkal kapcsolatos csalási ügyek elemzését szolgáló IT-eszközöket alakítanak ki.

Ami a megosztott igazgatást illeti, a CAFS egyértelműen megjelöli annak szükségességét, hogy a Bizottság 2014 és 2020 közötti rendeletekre irányuló javaslatai írják elő a tagállamok számára, hogy vezessenek be olyan csalás elleni intézkedéseket, amelyek hatékonyak és arányosak az azonosított csalási kockázatokhoz képest. A jelenlegi javaslat 5a. cikke egyértelmű követelményként írja elő a tagállamok számára, hogy előzzék meg, derítsék fel és korrigálják a szabálytalanságokat, valamint jelentsék azokat a Bizottságnak. További, ezen kötelezettségekkel kapcsolatos részletek a felelős hatóság feladataira vonatkozó részletes szabályokban szerepelnek majd, a 24. cikk (5) bekezdése c) pontjában előírtaknak megfelelően.

Emellett a bizottsági vagy számvevőszéki megállapításokon alapuló költségvetési korrekciókból származó források ismételt felhasználására egyértelmű utalás szerepel a 41. cikkben.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám	Diff. ¹⁸	EFTA ¹⁹ - országoktól	tagjelölt országoktól ²⁰	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében
3		Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Részvétel			
	Szám 3. fejezet	diff. / nem diff.	EFTA - országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének aa) pontja értelmében
3	18 04 04 aa - Menekültügyi és Migrációs Alap – technikai segítségnyújtás	nem differenciált	NEM	NEM	NEM	NEM
3	18 02 aa - Menekültügyi és Migrációs Alap	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
3	18 01 04 bb - Belső Biztonsági Alap – Rendőrség és bűnözés – Technikai segítségnyújtás	nem differenciált	NEM	NEM	IGEN	NEM
3	18 02 bb - Belső Biztonsági Alap – Rendőrség és bűnözés	Diff.	NEM	NEM	IGEN	NEM

¹⁸ diff. = differenciált előirányzat / nem diff. = nem differenciált előirányzat

¹⁹ EFTA :Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

²⁰ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3	18 01 04 cc - Belső Biztonsági Alap – Határok és vízumpolitika – Technikai segítségnyújtás	nem differenciált	NEM	NEM	IGEN	NEM
3	18 02 cc - Belső Biztonsági Alap – Határok és vízumpolitika	Diff.	NEM	NEM	IGEN	NEM

A harmadik országoktól származó hozzájárulások a Belső Biztonsági Alap mindkét összetevőjére vonatkoznak.

Az e hozzájárulások kiszámításához használt szempontokat és módszereket megvitatták az EU és a társult államok között, egy külön eljárás alapján.

A Külső Határok Alaphoz hasonló százalékokat feltételezve, a társult államokat arra fogják felhívni, hogy körülbelül 210 millió EUR-ral járuljanak hozzá a Határok és Vízumpolitika összetevőhöz, valamint körülbelül 50 millió EUR-ral a Rendőrségi együttműködés összetevőhöz.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	Szám: 3	Biztonság és uniós polgárság
--	----------------	------------------------------

BELÜGYI FŐIGAZGATÓSÁG			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2020 után	ÖSSZE
Operatív előirányzatok (jelenlegi árak szerint)											
18 02 aa Menekültügyi és Migrációs Alap	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	517.492	527.892	538.500	549.320	560.356	571.613	586.266	-	3,851
	Kifizetési előirányzatok	(2)	90.085	102.823	270.844	420.790	532.681	543.385	554.303	1,336.528	3,851
18 02 bb Belső Biztonsági Alap – Rendőrség és bűnözés	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	135.076	143.047	151.283	159.791	168.578	177.653	187.022		1,122
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	15.714	43.881	71.419	111.709	147.854	156.248	164.918	410.707	1,122
18 02 cc Belső Biztonsági Alap – Határigazgatás és vízumpolitika	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	422.310	447.186	472.886	499.435	526.856	555.173	584.412	-	3,508
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	59.999	120.794	223.204	350.813	461.098	487.256	514.275	1,290.818	3,508

Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok²¹											
18 01 04 aa Menekültügyi és Migrációs Alap		(3)	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	18.500
18 01 04 bb Belső Biztonsági Alap – Rendőrség és bűnözés			0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	5.600
18 01 04 cc Belső Biztonsági Alap – Határigazgatás és vízümpolitika			1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	11.900
A Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1(a)+3	1.079,878	1.123,125	1.167,669	1.213,546	1.260,790	1.309,439	1.362,700		8.517
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a+3	170.799	272.497	570.467	888.313	1,146.634	1,191.889	1,238.496	3,038.053	8.517

²¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

A többéves pénzügyi keret fejezete:	5	„Igazgatási kiadások”
--	----------	------------------------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2020 után	ÖSSZESEN
BELÜGYI FŐIGAZGATÓSÁG									
Humán erőforrás	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841		145.88
Egyéb igazgatási kiadások	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		1,157
BELÜGYI Főigazgatóság ÖSSZESEN	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		147.04
Előirányzatok									

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		147.04
--	---	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	---------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2020 után	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	1,100.875	1,144.125	1,188.672	1,234.552	1,281.799	1,330.452	1,383.716		8,664.1
Kötelezettségvállalási előirányzatok									
Kifizetési	191.796	293.497	591.470	909.319	1,167.643	1,212.902	1,259.512	3,038.053	8,664.1

	előirányzatok										
--	---------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- A javaslat az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

A belügyi politika végrehajtása megosztott igazgatással történik. Míg a kiadási prioritások meghatározása uniós szinten történik, a tényleges napi igazgatási feladatokat nemzeti szinten a felelős hatóságokra bízzák. A Bizottság és nemzeti programjaik részeként a felelős hatóságok közös kimeneti mutatókat és célokat határoznak meg, amelyeket a Bizottság jóváhagy. Éppen ezért a kimeneti célok feltüntetése nehézségekbe ütközik a programok kidolgozásának, megtárgyalásának és 2013/2014-ben való jóváhagyásának megtörténteig.

Ami a központosított igazgatást illeti, a Belügyi Főigazgatóságnak nincs lehetősége arra, hogy kimerítő listát szolgáltatson valamennyi, az Alapok szerinti pénzügyi beavatkozás révén elérendő kimenetről, azok átlagos költségéről, ahogy ebben a részben azt előírják. Jelenleg nincsenek olyan statisztikai eszközök, amelyek lehetővé teszik értelmezhető átlagköltségek kiszámítását a jelenlegi programok alapján, és egy ilyen pontos meghatározás ellentétes lenne azzal az elvvel, amely szerint a jövőbeli programnak kellően rugalmasnak kell lennie ahhoz, hogy alkalmazható legyen a 2014 és 2020 közötti politikai prioritásokhoz. Ez különösen igaz a gyorssegélyre, valamint a harmadik országokban zajló, vagy azokkal kapcsolatos intézkedésekre.

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió euróban (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és kimeneteke			N év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető	ÖSSZESEN
	KIMENETEK							

	Teljesítések típusa ²²	Teljesítés átlagos költsége	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma	Költség	Teljesítések száma összesen	Összköltség
1. sz. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ²³ ...																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
1. sz. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. sz. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS...																		
- Teljesítés																		
2. sz. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

²² A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserek száma, épített utak hossza kilométerben stb.).
²³ Az 1.4.2. szakaszban leírtak szerint. „Konkrét célkitűzés(ek)...”:

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását
- A javaslat az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

BELÜGY millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE²⁴	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
BELÜGY Humánerőforrás	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	145.887
Egyéb igazgatási kiadások	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016	147.044

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE²⁵ bele nem tartozó előirányzatok²⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
BELÜGY Humánerőforrás	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	8.960
Egyéb igazgatási kiadások	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	26.040
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	35.000

²⁴ Összesített keret, amely a humánerőforrásra vonatkozó 2011-es végleges felosztáson alapul, beleértve a külső személyzetet a központban és a küldöttségeken.

²⁵ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

²⁶ A korábban BA-tételekből finanszírozott külső személyzet, amely a humánerőforrásra vonatkozó 2011-es végleges felosztáson alapul, beleértve a külső személyzetet a központban és a küldöttségeken.

részösszege								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

ÖSSZESEN	25.997	26.000	26.003	26.006	26.009	26.013	26.016	182.044
----------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár: A n. évnél jelzett szám adatok 2011-re vonatkoznak.

A becsléseket egész számmal (vagy legfeljebb egy tizedesjeggyel) kell kifejezni

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselői és ideiglenes alkalmazotti álláshelyek) BELÜGY							
18 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)	15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (közvetett kutatás)							
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)							
• Külső személyi állomány (teljes munkaidős egyenértékben kifejezve)²⁷							
18 02 01 (CA, INT, SNE a teljes keretből)	16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (CA, INT, JED, LA és SNE a küldöttségeknél)	10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 aa ²⁸	- központban ²⁹ a	10	10	10	10	10	10
	- küldöttségeknél a	*	*	*	*	*	*
18 01 04 bb ³⁰							
	a	4	4	4	4	4	4

²⁷ CA= szerződéses alkalmazott; INT= átmeneti alkalmazott; JED= küldetésen lévő fiatal szakértő; LA= helyi alkalmazott; SNE= nemzeti szakértő.

²⁸ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre felső határérték vonatkozik (korábban: BA-tételek).

²⁹ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.

	központban ³¹							
	- a küldöttségeknél	*		*	*			
18 01 04 ³² cc	- a központban ³³	6		6	6			
	- a küldöttségeknél	*		*	*			
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – közvetlen kutatásban)								
Egyéb 13 01 04 02)								
ÖSSZESEN		197	197	197	197	197	19	197

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés igazgatásához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül személyzet-átcsoportosítással kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal. Az összegeket és beszámításokat kiigazítják, amennyiben végrehajtó ügynökséghez történő kiszervezésre kerül sor.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak a központban	<p>Az elvégzendő feladatok tartalmazznak minden, a költségvetési program végrehajtásához szükséges feladatot, mint például:</p> <ul style="list-style-type: none"> - hozzájárulás biztosítása a költségvetési eljáráshoz; - politikai párbeszéd folytatása a tagállamokkal; - az éves munkaprogramok/finanszírozási határozatok előkészítése, az éves prioritások megállapítása, a nemzeti programok jóváhagyása; - a nemzeti programok igazgatása, ajánlattételi felhívások, valamint pályázatok kiírása és az azt követő kiválasztási eljárás; - az érdekeltekkel való kommunikáció (kedvezményezettek, tagállamok, stb.); - iránymutatások összeállítása a tagállamok számára; - a projektek menedzselése, operatív és pénzügyi szempontból; - ellenőrzések elvégzése, a fentiekben írtaknak megfelelően (előzetes ellenőrzés, beszerzési bizottság, utólagos ellenőrzések, belső ellenőrzések, záróbeszámoló);
---	--

³⁰ Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre felső határérték vonatkozik (korábban: BA-tételek).
³¹ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.
³² Az operatív előirányzatoknál a külső személyzetre felső határérték vonatkozik (korábban: BA-tételek).
³³ Elsősorban a strukturális alapok, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Halászati Alap (EHA) esetében.

	<ul style="list-style-type: none"> - elszámolás; - a támogatások és a nemzeti programok igazgatására szolgáló IT-eszközök kialakítása és kezelése; - a célkitűzések elérésének nyomon követése és az azokkal kapcsolatos jelentéstétel, beleértve az éves tevékenységi jelentéseket és az engedélyezésre jogosult tisztviselő jelentéseit is
Külső személyzet	E feladatok hasonlóak a tisztviselők és az ideiglenes alkalmazottak feladataihoz, kivéve azokat a feladatokat, amelyek a külső személyzet nem láthat el
Személyzet a küldöttségeknél	A belügyi területen, különösen annak külső dimenziója szakpolitikai végrehajtása alakulásának nyomon követésre érdekében az uniós delegációnak kellő belügyi szakértelemmel kell rendelkezniük. Az Európai Bizottság és/vagy az Európai Külügyi Szolgálat személyzete lehet ilyen.

A belügyi területen, különösen annak külső dimenziója szakpolitikai végrehajtása alakulásának nyomon követésre érdekében az uniós delegációnak kellő belügyi szakértelemmel kell rendelkezniük. Az Európai Bizottság és/vagy az Európai Külügyi Szolgálat személyzete lehet ilyen.

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a **következő** többéves pénzügyi kerettel.
- A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára³⁴

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdeményezés előírja, hogy az európai támogatáshoz társfinanszírozás szükséges. A pontos összeg nem meghatározható. A rendelet az intézkedések típusa szerint differenciáltan határozza meg a legmagasabb társfinanszírozási arányokat:

Előirányzatok millió EUR (három tizedesjegyre)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervezet	Tagállamok	Tagállamok	Tagállamok	Tagállamok	Tagállamok	Tagállamok	Tagállamok	
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN	meghatározandó	meghatározandó	meghatározandó	meghatározandó	meghatározandó	meghatározandó	meghatározandó	

³⁴ Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ³⁵					A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év				
..... jogcímcsoport									

Az egyéb célhoz kötött bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)et.

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

³⁵ A hagyományos saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis 25%-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.